

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 86

fyrtiosjätte årgången

3 april 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 601/2003 av den 2 april 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 602/2003 av den 2 april 2003 om i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter som lämnats in under mars 2003 för fruset nötkött för bearbetning kan godkännas	3
Kommissionens förordning (EG) nr 603/2003 av den 2 april 2003 om fastställande av importtullar inom rissektorn	4
★ Kommissionens förordning (EG) nr 604/2003 av den 2 april 2003 om försäljning genom periodiskt anbudsförfarande av nötkött som innehåller av vissa interventionsorgan och som är avsett för bearbetning inom gemenskapen	7
★ Kommissionens förordning (EG) nr 605/2003 av den 2 april 2003 om ändring av förordning (EG) nr 851/2002 när det gäller intygsförlagan	13
★ Kommissionens förordning (EG) nr 606/2003 av den 2 april 2003 om godkännande av de kontroller som görs i Israel av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen	15
★ Kommissionens förordning (EG) nr 607/2003 av den 2 april 2003 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2000 och av förordning (EG) nr 2497/2001, i syfte att beakta förordning (EG) nr 1832/2002 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan	18
★ Kommissionens förordning (EG) nr 608/2003 av den 2 april 2003 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2505/96 såvitt avser volymen för vissa autonoma gemenskapstullkvoter	20

Rådet

2003/231/EG:

- ★ Rådets beslut av den 17 mars 2003 om Europeiska gemenskapens anslutning till ändringsprotokollet till den internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden (Kyotokonventionen) 21

2003/232/EG:

- ★ Rådets beslut av den 27 mars 2003 om utnämning av en ordinarie ledamot i Regionkommittén 46

2003/233/EG:

- ★ Rådets beslut av den 27 mars 2003 om utnämning av en suppleant i Regionkommittén 47

Kommissionen

2003/234/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 2 april 2003 om ändring av beslut 74/360/EEG vad beträffar Förenade kungarikets befrielse från skyldigheten att tillämpa rådets direktiv 2002/57/EG om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter på hampa (*Cannabis sativa*) [delgivet med nr K(2003) 1055] 48

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 601/2003**av den 2 april 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 april 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 2 april 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	114,9
	204	91,0
	212	107,6
	999	104,5
0707 00 05	052	87,0
	096	48,8
	204	111,3
	999	82,4
0709 10 00	220	187,0
	999	187,0
0709 90 70	052	119,3
	204	125,1
	999	122,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	65,9
	204	46,0
	212	57,1
	220	43,6
	624	66,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	55,8
	060	64,4
	388	87,1
	400	103,9
	508	87,6
	512	86,7
	524	79,5
	528	74,6
	720	132,1
	728	102,5
0808 20 50	999	90,9
	388	67,9
	512	75,7
	528	68,6
	720	49,1
	999	65,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 602/2003**av den 2 april 2003****om i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter som lämnats in under mars 2003 för fruset nötkött för bearbetning kan godkännas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 995/2002 av den 11 juni 2002 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av fryst nötkött avsett för bearbetning (1 juli 2002–30 juni 2003) ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 6.1 i kommissionens förordning (EG) nr 995/2002 föreskrivs att en ny fördelning av importrättigheter eventuellt skall ske för kvantiteter för vilka importlicensansökningar inte har ingivits före den 21 februari 2003.
- (2) I artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 426/2003 av den 6 mars 2003 om ny fördelning av importrättigheter enligt förordning (EG) nr 995/2002 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av fryst nötkött avsett för bearbetning ⁽²⁾ fastställs vilka kvantiteter som får importeras på särskilda villkor till och med den 30 juni 2003.
- (3) I artikel 3.4 i förordning (EG) nr 995/2002 föreskrivs att de begärda kvantiteterna får minskas. De ansökningar som lämnats in gäller sammanlagt kvantiteter som

överstiger de tillgängliga kvantiteterna. Under dessa förutsättningar och i syfte att säkerställa en rättvis fördelning av de tillgängliga kvantiteterna bör de begärda kvantiteterna minskas proportionellt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varje ansökan om importrättigheter som lämnats in enligt med bestämmelserna i artikel 6 i förordning (EG) nr 995/2002 skall beviljas upp till följande kvantiteter, uttryckta i kött med ben:

- 49,3092 % av den ansökta kvantiteten för kött som skall användas i konservtillverkning enligt artikel 7 a första strecksatsen i förordning (EG) nr 995/2002.
- 91,5947 % av den ansökta kvantiteten för kött som skall användas i produkttillverkning enligt artikel 7 b i förordning (EG) nr 995/2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 april 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 152, 12.6.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 64, 7.3.2003, s. 27.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 603/2003**av den 2 april 2003****om fastställande av importtullar inom rissektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1298/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl

- (1) I artikel 11 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatsen tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med en särskild procentsats, om det rör sig om råris eller helt slipat ris, minskat med cif-importpriset, om denna importtull inte överstiger tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 12.3 i förordning (EG) nr 3072/95 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av representativa priser för produkten i fråga på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.

- (3) I förordning (EG) nr 1503/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering som kan utgöra referenspris i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1503/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1503/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagorna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom rissektorn som avses i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EG) nr 3072/95 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 april 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EGT L 189, 18.7.2002, s. 8.

BILAGA I

Importtullar vad gäller ris och brutet ris

(EUR/t)

KN-nummer	Importtull ⁽²⁾				
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) ⁽³⁾	AVS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati från Indien och Paki- stan ⁽⁶⁾	Egypten ⁽⁸⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från AVS-länderna skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets ändrade förordning (EG) nr 2286/2002 (EGT L 345, 10.12.2002, s. 5) och kommissionens förordning (EG) nr 2603/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 22).

⁽²⁾ I enlighet med förordning (EEG) nr 1706/98, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽³⁾ I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

⁽⁴⁾ För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT L 88, 9.4.1991, s. 7).

⁽⁵⁾ Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT L 263, 19.9.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien och Pakistan skall nedsättas med 250 EUR/t (artikel 4a i förordning (EG) nr 1503/96, ändrad).

⁽⁷⁾ Tull som fastställs i den Gemensamma tulltaxan.

⁽⁸⁾ För import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 2184/96 (EGT L 292, 15.11.1996, s. 1) och kommissionens förordning (EG) nr 196/97 (EGT L 31, 1.2.1997, s. 53).

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (EUR/ton)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Beräkningsfaktorer:						
a) Cif-pris ARAG (EUR/ton)	—	192,72	213,69	280,05	303,00	—
b) Pris fritt ombord (EUR/ton)	—	—	—	252,50	275,45	—
c) Sjöfrakt (EUR/ton)	—	—	—	27,55	27,55	—
d) Källa	—	USDA och operatörer	USDA och operatörer	Operatörer	Operatörer	—

(¹) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 604/2003**av den 2 april 2003****om försäljning genom periodiskt anbudsförfarande av nötkött som innehåller vissa interventionsorgan och som är avsett för bearbetning inom gemenskapen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artikel 27.4, 28.2 och 41 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom interventionsåtgärderna för nötkött har lager byggts upp i flera medlemsstater. För att motverka att köttet lagras för länge bör en del av lagren säljas genom anbudsförfarande.
- (2) Försäljningen bör ske i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79 av den 4 oktober 1979 om tillämpningsföreskrifter för avyttring av nötkött som köpts upp av interventionsorgan och om upphävande av förordning (EEG) 216/69⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95⁽⁴⁾, förordning (EEG) nr 3002/92 av den 16 oktober 1992 om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 770/96⁽⁶⁾, samt förordning (EEG) nr 2182/77 av den 30 september 1977 om närmare bestämmelser för försäljning av fryst nötkött från interventionslager avsett för bearbetning inom gemenskapen och om ändring av förordning (EEG) nr 1687/76⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95, och på vissa särskilda villkor beroende på vilka användningsområden produkterna är avsedda för.
- (3) För att anbudsförfarandet skall kunna genomföras på ett korrekt och enhetligt sätt bör åtgärder vidtas utöver de åtgärder som anges i artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2173/79.
- (4) Med tanke på de administrativa svårigheter som tillämpningen av bestämmelserna i artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 vållar i de berörda medlemsstaterna bör undantag från denna punkt medges.

- (5) För att garantera att anbudsförfarandena fungerar tillfredsställande är det nödvändigt att föreskriva en högre säkerhetsnivå än den som fastställs i artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 2173/79.
- (6) På grundval av de erfarenheter som gjorts när det gäller avyttring av interventionsnötkött med ben är det nödvändigt att stärka de kvalitetskontroller som görs av produkterna innan de levereras till köparna, särskilt för att säkra att produkterna uppfyller kraven i bilaga III till förordning (EG) nr 562/2000 av den 15 mars 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1564/2001⁽⁹⁾.
- (7) För att säkra bästa möjliga kontroll av vart interventionsnötköttet går bör kontrollåtgärder vidtas utöver de åtgärder som föreskrivs i förordning (EEG) nr 3002/92 och som bygger fysisk kontroll av kvantitet och kvalitet.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Följande kvantiteter skall säljas för bearbetning inom gemenskapen:

- Cirka 1 000 ton framkvartsparter med ben som innehåller av det tyska interventionsorganet.
- Cirka 1 000 ton framkvartsparter med ben som innehåller av det franska interventionsorganet.
- Cirka 1 000 ton framkvartsparter med ben som innehåller av det spanska interventionsorganet.
- Cirka 1 500 ton nötkött utan ben som innehåller av det franska interventionsorganet.

Närmare upplysningar om kvantiteter finns i bilaga I.

2. Om inte annat sägs i bestämmelserna i denna förordning skall de produkter som avses i punkt 1 säljas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2173/79, särskilt avdelningarna II och III i denna.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

⁽⁵⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

⁽⁶⁾ EGT L 104, 27.4.1996, s. 13.

⁽⁷⁾ EGT L 251, 1.10.1977, s. 60.

⁽⁸⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁹⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 14.

Artikel 2

1. Utan hinder av artiklarna 6 och 7 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall bestämmelserna i den här förordningen och dess bilagor tjäna som ett allmänt meddelande om anbudsinfordran.

De berörda interventionsorganen skall för varje anbud utfärda ett meddelande om anbudsinfordran med angivande särskilt av

- a) vilka kvantiteter nötkött som är till salu, och
- b) tidsfrist och plats för inlämning av anbud.

2. Upplysningar om tillgängliga kvantiteter och om var produkterna hålls i lager kan inhämtas på de adresser som anges i bilaga II till den här förordningen. Interventionsorganen skall dessutom anslå det meddelande som avses i punkt 1 på sina huvudkontor och kan även offentliggöra det på andra ställen.

3. För varje produkt i bilaga I skall de berörda interventionsorganen först sälja det kött som hållits längst i lager. Medlemsstaterna får dock i undantagsfall och med kommissionens tillåtelse avvika från det kravet.

4. Anbudsförfarandena kommer att äga rum följande dagar fram till dess att de kvantiteter som har bjudits ut till försäljning är slut:

- a) Den 8 april 2003.
- b) Den 22 april 2003.
- c) Den 13 maj 2003.
- d) Den 10 juni 2003.

5. Utan hinder av artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2137/79 skall anbud skickas till det berörda interventionsorganet i ett förseglat kuvert, med hänvisning till den förordning anbudet gäller. Det förseglade kuvertet får inte öppnas av interventionsorganet innan den tidsfrist som avses i punkt 4 har löpt ut.

6. Utan hinder av artikel 8.2 b i förordning (EEG) nr 2173/79 skall det i anbudet inte anges i vilket eller vilka kyl- eller fryshus som produkterna förvaras.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de inkomna anbudsenast första vardagen efter det att tidsfristen för inlämning av anbud har löpt ut.

2. Efter granskning av de mottagna anbudsenast skall det för varje produkt fastställas ett lägsta försäljningspris och i annat fall skall anbudsförfarandet avbrytas.

Artikel 4

1. Ett anbud är giltigt endast om det lämnas in av en fysisk eller juridisk person, eller på dennes vägnar, som under de senaste tolv månaderna innan denna förordning träder i kraft

har producerat bearbetade produkter som innehåller nötkött och som är uppförd i ett nationellt momsregister. Anbudet får dessutom endast lämnas in av godkända bearbetningsanläggningar enligt artikel 8 i rådets direktiv 77/99/EEG⁽¹⁾, eller av dessas ombud.

Tillämpningsområdet för föregående stycke skall inte omfatta detaljhandelsanläggningar, cateringanläggningar eller andra anläggningar där kött bearbetas och sedan saluförs till slutkonsumenten.

2. Utan hinder av artikel 3.1 och 3.2 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall anbudet åtföljas av följande:

- Ett skriftligt åtagande från anbudsgivaren om att köttet kommer att bearbetas till de produkter som anges i artikel 6 inom den tidsperiod som anges i artikel 5.1 i förordning (EEG) nr 2182/77.
- Detaljerade uppgifter om den eller de anläggningar där köttet skall bearbetas.

3. Anbudsgivarna enligt första stycket får skriftligen ge ett ombud i uppdrag att på deras vägnar ta över de produkter som de köpt. Ombudet skall i så fall lämna in anbudsgivarens anbud tillsammans med det skriftliga uppdraget.

4. Utan hinder av artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall tidsfristen för övertagande av kött som sålts i enlighet med den här förordningen vara två månader från dagen för det meddelande som avses i artikel 11 i den förordningen.

5. Köparna och ombuden enligt föregående stycken skall inrätta ett uppdaterbart bokföringssystem genom vilket det är möjligt att fastställa hur produkterna är avsedda att bearbetas och användas och särskilt att fastställa att de köpta kvantiteterna överensstämmer med de bearbetade kvantiteterna.

Artikel 5

1. Skall medlemsstaterna vidta alla de åtgärder som krävs för att säkra att interventionskött med ben levereras till köparna i ett sådant skick att det helt uppfyller kraven i bilaga III till förordning (EG) nr 562/2000, särskilt punkt 2.a sjätte strecksatsen i bilagan.

2. Kostnaderna i samband med de åtgärder som avses i punkt 1 skall betalas av medlemsstaterna och får framför allt inte påföras köparen eller någon annan tredje part.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen⁽²⁾ om samtliga fall där det konstateras att en kvartspart med ben inte uppfyller de i punkt 1 nämnda villkoren i bilaga III och ange vilken kvalitet och kvantitet det är fråga om samt vid vilket slakteri köttet producerats.

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁽²⁾ Generaldirektoratet för jordbruk, D2, faxnr (32-2) 295 36 13.

Artikel 6

1. Kött som köpts i enlighet med den här förordningen skall bearbetas till produkter som överensstämmer med definitionerna för A-produkter respektive B-produkter i punkt 2 och 3 nedan.

2. Med en A-produkt skall avses en bearbetad produkt som omfattas av KN-nr 1602 10, 1602 50 31, 1602 50 39 eller 1602 50 80 och som inte innehåller något annat kött än nötkött, med en kollagenhalt/proteinhalt av högst 0,45 % ⁽¹⁾ och som innehåller minst 20 viktprocent ⁽²⁾ kött (dock inte slaktbiprodukter och fett ⁽³⁾), där köttet och köttskyn står för minst 85 % av nettovikten.

Produkten skall utsättas för en värmebehandling som är tillräcklig för att köttproteinerna skall koagulera i hela produkten, som därför inte visar spår av någon rosafärgad vätska i snittytan när produkten skär längs en linje som går genom den tjockaste delen.

3. Med en B-produkt skall avses en bearbetad produkt som innehåller nötkött, utom

- produkter enligt artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 1254/1999, eller
- produkter enligt punkt 2.

En bearbetad produkt enligt KN-nummer 0210 20 90 som har torkats eller rökts så att det färska köttets färg och konsistens helt har försvunnit och vars vattenkvot/proteinkvot inte överstiger 3,2 skall anses vara en B-produkt.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall inrätta ett system för fysisk kontroll och för kontroll av dokumentation för att säkra att allt kött bearbetas i enlighet med artikel 6.

Systemet skall omfatta fysiska kvantitativa och kvalitativa kontroller när bearbetningen inleds, under bearbetningen och när bearbetningen har avslutats. För detta ändamål skall bearbetningsföretagen när som helst kunna styrka det importerade köttets identitet och användning med hjälp av produktregister av lämpligt slag.

Vid den behöriga myndighetens tekniska kontroll av produktionsmetoden skall i nödvändig utsträckning hänsyn tas till förluster vid upptining och putsning.

För att kontrollera den färdiga produktens kvalitet och överensstämmelse med bearbetningsföretagets recept skall medlemsstaterna ta representativa prov på produkten och analysera dessa. Kostnaden för detta skall bäras av det berörda bearbetningsföretaget.

2. Medlemsstaterna får, på begäran av ett bearbetningsföretag, tillåta att framkvartsparter med ben urbenas vid en annan anläggning än den anläggning som fastställts på villkor att detta sker i samma medlemsstat och under lämplig övervakning.

⁽¹⁾ Bestämning av kollagenhalten: Med kollagenhalt avses hydroxyprolinhalten multiplicerad med faktorn 8. Hydroxyprolinhalten skall bestämmas i enlighet med ISO-metod 3496-1978.

⁽²⁾ Innehållet av kött utan fett skall bestämmas enligt det förfarande som beskrivs i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39).

⁽³⁾ Slaktbiprodukter inbegripes följande: huvud och delar därav (även öron), fötter, svansar, hjärtan, juver, njure, bräss (thymus- och bukspottkörtel), hjärna, lungor, hals, njurtapp, mjälte, tunga, bukhinna, ryggrad, ätbara hinnor, reproduktionsorgan (dvs. livmoder, äggstockar, testiklar, sköldkörtel, hypofys).

3. Artikel 1 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall inte vara tillämplig.

Artikel 8

1. Utan hinder av artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall säkerheten vara 12 euro per 100 kg.

2. Den säkerhet som avses i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall vara följande:

- När det gäller framkvartsparter: skillnaden i euro mellan anbudspriset per ton och 1 600 euro.
- När det gäller urbenat nötkött enligt interventionskod INT 22 och INT 24: skillnaden i euro mellan anbudspriset per ton och 1 800 euro.
- När det gäller urbenat nötkött enligt interventionskod INT 18: skillnaden i euro mellan anbudspriset per ton och 1 400 euro.

3. Utan hinder av artikel 5.3 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall ett grundläggande krav vara att allt det köpta nötköttet bearbetas till färdiga produkter enligt artikel 6.

Artikel 9

Utan hinder av artikel 9 i förordning (EEG) nr 2182/77 skall utöver de uppgifter som föreskrivs i förordning (EEG) nr 3002/92 en eller flera av följande uppgifter anges i avdelning 104 i kontrollexemplar T 5:

- Para transformación [Reglamentos (CEE) n° 2182/77 y (CE) n° 604/2003]
- Til forarbejdning (forordning (EØF) nr. 2182/77 og (EF) nr. 604/2003)
- Zur Verarbeitung bestimmt (Verordnungen (EWG) Nr. 2182/77 und (EG) Nr. 604/2003)
- Για μεταποίηση [κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2182/77 και (ΕΚ) αριθ. 604/2003]
- For processing (Regulations (EEC) No 2182/77 and (EC) No 604/2003)
- Destinés à la transformation [règlements (CEE) n° 2182/77 et (CE) n° 604/2003]
- Destinate alla trasformazione [Regolamenti (CEE) n. 2182/77 e (CE) n. 604/2003]
- Bestemd om te worden verwerkt (Verordeningen (EEG) nr. 2182/77 en (EG) nr. 604/2003)
- Para transformação [Reglamentos (CEE) n.º 2182/77 e (CE) n.º 604/2003]
- Jalostettavaksi (Asetukset (ETY) N:o 2182/77 ja (EY) N:o 604/2003)
- För bearbetning (Förordningarna (EEG) nr 2182/77 och (EG) nr 604/2003).

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den 3 april 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro	Productos ⁽¹⁾	Cantidad aproximada (toneladas)
Medlemsstat	Produkter ⁽¹⁾	Tilnærmet mængde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse ⁽¹⁾	Ungefähre Mengen (Tonnen)
Κράτος μέλος	Προϊόντα ⁽¹⁾	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)
Member State	Products ⁽¹⁾	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits ⁽¹⁾	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti ⁽¹⁾	Quantità approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten ⁽¹⁾	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-Membro	Produtos ⁽¹⁾	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet ⁽¹⁾	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter ⁽¹⁾	Ungefärlig kvantitet (ton)

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Εμπρόσθια τέταρτα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	1 000
FRANCE	— Quartiers avant	1 000
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	1 000

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

FRANCE	— Flanchet d'intervention (INT 18)	200
	— Épaule d'intervention (INT 22)	800
	— Avant d'intervention (INT 24)	500

⁽¹⁾ Véanse los anexos III y V del Reglamento (CE) n° 562/2000.

⁽¹⁾ Se bilag III og V til Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000.

⁽¹⁾ Vgl. Anhänge III und V der Verordnung (EG) Nr. 562/2000.

⁽¹⁾ Βλέπε παραρτήματα III και V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ 562/2000.

⁽¹⁾ See Annexes III and V to Regulation (EC) No 562/2000.

⁽¹⁾ Voir annexes III et V du règlement (CE) n° 562/2000.

⁽¹⁾ Cfr. allegati III e V del regolamento (CE) n. 562/2000.

⁽¹⁾ Zie de bijlagen III en V van Verordening (EG) nr. 562/2000.

⁽¹⁾ Ver anexos III e V do Regulamento (CE) n.º 562/2000.

⁽¹⁾ Katso asetuksen (EY) N:o 562/2000 liitteet III ja V.

⁽¹⁾ Se bilagorna III och V i kommissionens förordning (EG) nr 562/2000.

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser — Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Postfach 180203, D-60083 Frankfurt am Main
Adickesallee 40
D-60322 Frankfurt am Main
Tel. (49-69) 1564-704/772; Telex 411727; Telefax (49-69) 1564-790/985

ESPAÑA

FEGA (Fondo Español de Garantía Agraria)
Beneficencia, 8
E-28005 Madrid
Teléfono: (34) 913 47 65 00, 913 47 63 10; télex: FEGA 23427 E, FEGA 41818 E; fax: (34) 915 21 98 32, 915 22 43 87

FRANCE

OFIVAL
80, avenue des Terroirs de France
F-75607 Paris Cedex 12
Téléphone (33-1) 44 68 50 00; télex 215330; télécopieur (33-1) 44 68 52 33

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 605/2003
av den 2 april 2003
om ändring av förordning (EG) nr 851/2002 när det gäller intygsförlagan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 851/2002 av den 22 maj 2002 om godkännande av de kontroller som görs i Cypern av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till Europeiska gemenskapen ⁽³⁾ finns en förlaga till intyg enligt artikel 7.3 i kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001 av den 12 juni 2001 om kontroll av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 408/2003 ⁽⁵⁾.

- (2) De cypriotiska myndigheterna har informerat kommissionen om att det intyg som används har ändrats.
- (3) Förordning (EG) nr 851/2002 bör därför ändras.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 851/2002 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 135, 23.5.2002, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 156, 13.6.2001, s. 9.

⁽⁵⁾ EUT L 62, 6.3.2003, s. 8.

BILAGA

"BILAGA II

FÖRLAGA TILL INTYG ENLIGT ARTIKEL 7.3 I FÖRORDNING (EG) nr 1148/2001

KONTROLLINTYG / INTYG OM ÖVERENSSTÄMMELSE

Bestämmelser om kvalitetskontroll av jordbruksprodukter — Bestämmelse 9

REPUBLIKEN

CYPERN

Produktkontrolltjänsten

1. Aktör/importör ⁽¹⁾		ORIGINAL Kontrollintyg / intyg om överensstämmelse Nr (Detta intyg är uteslutande avsett för kontrollorganen)	
2. Förpackningsansvarig enligt uppgift på förpackningen (om annan än aktören/importören)		3. Kontrollmyndighet	
		4. Kontrollställe/ ursprungsland ⁽²⁾	5. Bestämmelseregion eller -land
6. Uppgift om transportmedel		7. Kontroll av destination (i förekommande fall)	7a. ☐ Intern ☐ Import ☐ Export
8. Förpackning (antal och typ)	9. Typ av produkt (sort, om normen föreskriver detta)	10. Kvalitetsklass	11. Total vikt (kg) brutto/netto ⁽¹⁾
12. Ovanstående kontrollmyndighet intygar härmed på grundval av en stickprovskontroll att ovannämnda vara vid kontrolltillfället överensstämde med bestämmelserna i lagen om kvalitetskontroll av jordbruksprodukter, 2002. Tullkontor för införsel/utförsel ⁽¹⁾ Giltighet: dagar Ort och datum för utfärdande Kontrollansvarig tjänsteman (textas) Namnteckning			
13. Anmärkningar:			

⁽¹⁾ Stryk det ej tillämpliga.⁽²⁾ Om det rör sig om återexport, ange ursprungsland i ruta 9."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 606/2003**av den 2 april 2003****om godkännande av de kontroller som görs i Israel av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker före import till gemenskapen**

EUROPEISKA GEMSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001 av den 12 juni 2001 om kontroll av överensstämmelse med handelsnormerna för färsk frukt och färska grönsaker⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 408/2003⁽⁴⁾, anges villkoren för godkännande av de kontroller av överensstämmelse som utförs av tredje länder före import till gemenskapen om tredjeländerna ansöker om detta.
- (2) De israeliska myndigheterna skickade den 30 juli 2001 en ansökan till kommissionen om godkännande av de kontroller som utförs av myndigheten för kvalitetskontroll av färska produkter under överinsyn av Plant Protection and Inspection Service (PPIS) vid israeliska ministeriet för jordbruk och landsbygds utveckling. I ansökan uppges att PPIS har den personal, utrustning och de anordningar som krävs för att genomföra kontrollerna, att de metoder som används motsvarar dem som föreskrivs i artikel 9 i förordning (EG) nr 1148/2001 och att färsk frukt och färska grönsaker som exporteras från Israel till gemenskapen måste uppfylla gemenskapens handelsnormer.
- (3) Enligt de uppgifter från medlemsstaterna som kommissionen har tillgång till inträffade det bara vid mycket få tillfällen under perioden 1997–2000 att färsk frukt och färska grönsaker som importerats från Israel inte uppfyllde handelsnormerna.
- (4) Företrädare för den israeliska kontrollmyndigheten har regelbundet deltagit i det internationella arbetet för att upprätta handelsnormer för frukt och grönsaker i arbetsgruppen för standardisering av lättfördärliga livsmedel och kvalitetsförbättring vid FN:s ekonomiska kommission för Europa (ECE). Dessutom deltar Israel i OECD:s system för tillämpning av internationella normer för

frukt och grönsaker. De israeliska kontrollmyndigheterna har vidare under många år deltagit i de seminarier och kurser som organiserats av olika medlemsstater.

- (5) Det är lämpligt att godkänna de kontroller av överensstämmelse som utförts av Israel och som gäller från och med dagen för införandet av förfarandet för förvaltningssamarbete i enlighet med artikel 7.8 i förordning (EG) nr 1148/2001.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De kontroller av överensstämmelse med handelsnormerna som utförts av Israel som gäller för sektorn för färsk frukt och färska grönsaker och föregår import till gemenskapen godkänns härmed i enlighet med villkoren i artikel 7 i förordning (EG) nr 1148/2001.

Artikel 2

Den officiella kontaktperson och den kontrollmyndighet i Israel som avses i artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1148/2001, anges i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 3

De intyg som avses i artikel 7.3 andra stycket i förordning (EG) nr 1148/2001 och som utfärdas efter de kontroller som avses i artikel 1 i den här förordningen skall utfärdas på blanketter som överensstämmer med förlagan i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med dagen för offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, av ett meddelande om att ett förvaltningssamarbete enligt artikel 7.8 i förordning (EG) nr 1148/2001 har inletts mellan gemenskapen och Israel.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 156, 13.6.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT L 62, 6.3.2003, s. 8.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Officiell kontaktperson enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1148/2001:

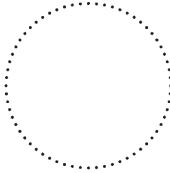
Ministère de l'Agriculture et du Développement Rural
PPIS (Services de Contrôle et de Protection des Plantes)
PO Box 78
BET-DAGAN 50250
Israel
Tfn (972-3) 968 15 00
Fax (972-3) 368 15 07
E-postadress:

Kontrollmyndighet enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1148/2001:

Ministère de l'Agriculture et du Développement Rural
PPIS (Services de Contrôle et de Protection des Plantes)
Service de Contrôle pour la Qualité des Produits Frais
PO Box 78
BET-DAGAN 50250
Israel
Tfn (972-3) 968 15 20
Fax (972-3) 368 15 07
E-postadress:

BILAGA II

Förlaga till intyg enligt artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1148/2001

1. Exportörens namn och adress:		2.	
		 Etat d'Israël Ministère de l'Agriculture et du Développement Rural Services de Contrôle et de Protection des Plantes Service de Contrôle des Produits Agricoles 	
3. Förpackningsansvarig enligt uppgift på förpackningen (om annan än exportören):		KONTROLLINTYG Nr ORIGINAL Detta intyg är uteslutande avsett för kontrollorganen	
		4. Bestämmelseland:	
		5. Ursprungsland (*):	
6. Uppgift om transportmedel:		Ange om det är fråga om import eller export:	
7. Deklarerad införselpunkt (**):		Import ☐ Export ☐	
8. Förpackningar (antal och typ)	9. Typ av produkt (sort, om normen föreskriver detta)	10. Kvalitetsklass	11. Sammanlagd vikt i kg brutto/ netto (***)
12. Ovanstående kontrollmyndighet intygar härmed på grundval av en stickprovskontroll att ovannämnda vara vid kontrolltillfället överensstämde med gällande kvalitetsnormer			
13.			
..... Tullkontor för utförsel (**)		 Ort och datum för utfärdande	
Giltighet: dagar			
..... Kontrollansvarig tjänsteman (textas)			
Namnteckning:			
14. Anmärkningar			

(*) Om det rör sig om återexport, ange ursprungsland efter produkttyp.

(**) Frivillig uppgift.

(***) Stryk det ej tillämpliga.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 607/2003**av den 2 april 2003****om ändring av rådets förordning (EG) nr 2007/2000 och av förordning (EG) nr 2497/2001, i syfte att beakta förordning (EG) nr 1832/2002 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2007/2000 av den 18 september 2000 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess samt om ändring av förordning (EG) nr 2820/98 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 1763/1999 och (EG) nr 6/2000 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2487/2001 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 9 och 10 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2248/2001 av den 19 november 2001 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kroatien, å andra sidan, och av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kroatien ⁽³⁾, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 4 och 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1832/2002 av den 1 augusti 2002 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽⁵⁾ infördes ändringar i nomenklaturen för vissa fiskeriprodukter som omfattas av förordning (EG) nr 2007/2000 och av kommissionens förordning (EG) nr 2497/2001 av den 19 december 2001 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för viss fisk och vissa fiskeriprodukter med ursprung i Republiken Kroatien ⁽⁶⁾. Förordning (EG) nr 2007/2000 och förordning (EG) nr 2497/2001 bör följaktligen, av klarläggande skäl, ändras.
- (2) Ändringarna enligt ovan bör tillämpas från och med dagen för ikraftträdandet av förordning (EG) nr 1832/2002.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

I andra kolumnen i bilaga I till förordning (EG) nr 2007/2000 skall, för löpnummer 09.1571, följande ändringar införas:

- KN-nummer "0302 11 90" skall ersättas med KN-nummer "0302 11 20" och "0302 11 80".
- KN-nummer "0303 21 90" skall ersättas med KN-nummer "0303 21 20" och "0303 21 80".
- KN-nummer "0304 10 11" skall ersättas med KN-nummer "0304 10 15" och "0304 10 17".
- KN-nummer "0304 20 11" skall ersättas med KN-nummer "0304 20 15" och "0304 20 17".

Artikel 2

Bilagan till förordning (EG) nr 2497/2001 ändras på följande sätt:

- a) För löpnummer 09.1581, i andra kolumnen, skall
 - KN-nummer "0302 11 90" ersättas med KN-nummer "0302 11 20" och "0302 11 80",
 - KN-nummer "0303 21 90" ersättas med KN-nummer "0303 21 20" och "0303 21 80",
 - KN-nummer "0304 10 11" ersättas med KN-nummer "0304 10 15" och "0304 10 17",
 - KN-nummer "0304 20 11" skall ersättas med KN-nummer "0304 20 15" och "0304 20 17".
- b) för löpnummer 09.1584, vad avser KN-nummer "ex 0301 99 90", skall, i den tredje kolumnen, TARIC-undernumret "23" ersättas med TARIC-undernummer "15" och "17".

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 240, 23.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 335, 19.12.2001, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 304, 21.11.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT L 290, 28.10.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 337, 20.12.2001, s. 27.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2003.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 608/2003**av den 2 april 2003****om ändring av rådets förordning (EG) nr 2505/96 såvitt avser volymen för vissa autonoma gemenskapstullkvoter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2505/96 av den 20 december 1996 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2287/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Kvotmängden för vissa autonoma gemenskapstullkvoter i förordning (EG) nr 2505/96 är otillräcklig för att tillgodose gemenskapsindustrins behov under den nuvarande kvotperioden.
- (2) För att säkerställa obehindrad tillgång till dessa kvoter bör kvotmängderna ökas från och med den 1 januari 2003 eller den 1 juli 2002 beroende på vilket datum ifrågavarande kvoter trädde i kraft.
- (3) Förordning (EG) nr 2505/96 bör följaktligen ändras.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96 ändras på följande sätt:

1. För kvotperioden från och med den 1 januari 2003 till och med den 30 juni 2003 skall, för tullkvoten med löpnummer 09.2612, kvotmängden vara 150 ton.
2. För kvotperioden från och med den 1 juli 2002 till och med den 30 juni 2003 skall, för tullkvoten med löpnummer 09.2976, kvotmängden vara 900 000 st.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2003 med undantag för artikel 1.2 som skall tillämpas från och med den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2003.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 345, 31.12.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 42.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 17 mars 2003

om Europeiska gemenskapens anslutning till ändringsprotokollet till den internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden (Kyotokonventionen)

(2003/231/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen är sedan 1974 avtalsslutande part i den internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden, nedan kallad "konventionen".
- (2) Tullsamarbetsrådet antog vid sitt möte den 26 juni 1999 ändringsprotokollet till konventionen. Tillägg I till ändringsprotokollet innehåller den reviderade ingressen och de reviderade artiklarna i konventionen, tillägg II till ändringsprotokollet innehåller den reviderade allmänna bilagan och tillägg III till ändringsprotokollet innehåller de reviderade särskilda bilagorna. Den reviderade ingressen och de reviderade artiklarna i konventionen tillsammans med den reviderade allmänna bilagan och de reviderade särskilda bilagorna kallas den reviderade Kyotokonventionen.
- (3) Genomförandet av principerna i den reviderade Kyotokonventionen kommer att ge betydande och mätbara resultat genom att effektiviteten hos tullförvaltningarna förbättras och att nationernas konkurrenskraft därigenom ökas; det kommer även att innebära en uppmuntran till investeringar och industriell utveckling och kan leda till ökat deltagande av små och medelstora företag i den internationella handeln.
- (4) Den reviderade Kyotokonventionen utgör en väsentlig beståndsdel i underlättandet av handeln och innebär därigenom en betydelsefull stimulans till ekonomisk tillväxt för de parter som har godtagit denna.

(5) De avtalsslutande parterna i den reviderade Kyotokonventionen förklarar sig beredda att tillämpa tydliga, genomsläppliga och moderna tullförfaranden så att tullklareringsreringen av varor kan påskyndas genom användning av ny informationsteknik och nya tekniska metoder för tullkontroll, exempelvis riskbedömning och revisioner.

(6) Ändringsprotokollet, inklusive tilläggen I och II, träder i kraft tre månader efter det att 40 avtalsslutande parter i konventionen har uttryckt sitt samtycke att vara bundna av ändringsprotokollet, inklusive tilläggen I och II.

(7) Till att börja med ansluter sig Europeiska gemenskapen till ändringsprotokollet, inklusive tilläggen I och II. Beslut om anslutning till de reviderade särskilda bilagorna, som återfinns i tillägg III till ändringsprotokollet, kommer att fattas i ett senare skede.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Europeiska gemenskapens anslutning till ändringsprotokollet till den internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden, med undantag av tillägg III, godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.
2. Texten till ändringsprotokollet, inklusive tilläggen I och II, återfinns i bilaga I till detta beslut.
3. Den information som krävs enligt artikel 8.5 a och den anmälan som krävs enligt artikel 11 i den reviderade Kyotokonventionen återfinns i bilagorna II och III till detta beslut.

Artikel 2

1. Gemenskapen skall företrädas av kommissionen i den förvaltningskommitté som föreskrivs i artikel 6 i tillägg I till ändringsprotokollet till konventionen samt biträdas av företrädarna för medlemsstaterna.

2. Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i förvaltningskommittén när denna behandlar frågor som ligger inom gemenskapens befogenheter skall antas av rådet i enlighet med de röstregler som följer av tillämpliga bestämmelser i fördraget.

Artikel 3

1. Rådets ordförande bemyndigas att utse de personer som skall ha rätt att på gemenskapens vägnar deponera instrumentet för anslutning till ändringsprotokollet, inklusive tilläggen I och II. Deponeringen skall äga rum samtidigt som medlemsstaterna deponerar sina anslutningsinstrument.

2. De behöriga personerna skall även meddela generalsekretären i tullsamarbetsrådet den information och anmälan som återfinns i bilagorna II respektive III till detta beslut.

Artikel 4

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 17 mars 2003.

På rådets vägnar

G. DRYG

Ordförande

BILAGA I

ÄNDRINGSPROTOKOLL TILL INTERNATIONELLA KONVENTIONEN OM FÖRENKLING OCH HARMONISERING AV TULLFÖRFARANDEN
(utfärdat i Bryssel den 26 juni 1999)

De avtalsslutande parterna i Internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden (som utfärdades i Kyoto den 18 maj 1973 och trädde i kraft den 25 september 1974), nedan kallad "konventionen", som tillkommit under beskydd av Tullsamarbetsrådet, nedan kallat "rådet",

SOM BEAKTAR att det för att

- undanröja sådana skillnader mellan de avtalsslutande parternas tullförfaranden som kan hindra den internationella handeln och annat internationellt utbyte,
- möta den internationella handelns och tullförvaltningarnas behov av att tullförfaranden underlättas, förenklas och harmoniseras,
- uppnå adekvata normer för tullkontroll, och
- göra det möjligt för tullförvaltningarna att bemöta större förändringar av företags och förvaltningars metoder och arbetssätt,

är nödvändigt att ändra konventionen,

SOM ÄVEN BEAKTAR att den ändrade konventionen,

- måste innehålla bestämmelser om att de centrala principerna för denna förenkling och harmonisering skall vara bindande för de avtalsslutande parterna i den ändrade konventionen,
- måste ge tullförvaltningarna möjlighet att tillämpa effektiva förfaranden som stöds av adekvata och effektiva kontrollmetoder, och
- kommer att göra det möjligt att uppnå en hög grad av förenkling och harmonisering av tullförfaranden, vilket utgör ett väsentligt mål för rådet, och således kommer att ge ett viktigt bidrag till målet att underlätta den internationella handeln,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Ingressen till och artiklarna i konventionen skall ändras i enlighet med tillägg I till detta protokoll.

Artikel 2

Bilagorna till konventionen skall ersättas med den allmänna bilaga som finns i tillägg II och de särskilda bilagor som finns i tillägg III till detta protokoll.

Artikel 3

1. Varje avtalsslutande part i konventionen kan uttrycka sitt samtycke till att bli bunden av detta protokoll, inklusive tilläggen I och II,

- a) genom att underteckna det utan förbehåll för ratificering,
- b) genom att deponera ett ratificeringsinstrument efter att ha undertecknat det med förbehåll för ratificering, eller
- c) genom att ansluta sig till det.

2. Detta protokoll skall till och med den 30 juni 2000 vid rådets säte i Bryssel hållas öppet för undertecknande av de avtalsslutande parterna i konventionen. Därefter skall det stå öppet för anslutning.

3. Detta protokoll, inklusive tilläggen I och II, träder i kraft tre månader efter det att 40 avtalsslutande parter har undertecknat det utan förbehåll för ratificering eller har deponerat sina ratificerings- eller anslutningsinstrument.

4. Efter det att 40 avtalsslutande parter har uttryckt sitt samtycke till att bli bundna av detta protokoll i enlighet med punkt 1 kan en avtalsslutande part i konventionen godta ändringar av konventionen endast genom att bli part i detta protokoll. För en sådan avtalsslutande part träder detta protokoll i kraft tre månader efter det att parten har undertecknat det utan förbehåll för ratificering eller har deponerat sitt ratificerings- eller anslutningsinstrument.

Artikel 4

En avtalsslutande part i konventionen får när den uttrycker sitt samtycke till att bli bunden av detta protokoll godta vilken som helst av de särskilda bilagorna och vilket som helst av kapitlen i tillägg III till detta protokoll, och skall till rådets generalsekretär anmäla detta godtagande och de rekommendationer för vilka den uttrycker förbehåll.

Artikel 5

Efter det att detta protokoll trätt i kraft får rådets generalsekretär inte godta något instrument för ratificering av eller anslutning till konventionen.

Artikel 6

I fråga om förbindelser mellan parterna i detta protokoll skall detta protokoll med dess tillägg ersätta konventionen.

Artikel 7

Rådets generalsekreterare skall vara depositarie för detta protokoll och skall utföra de funktioner som avses i artikel 19 i tillägg I till detta protokoll.

Artikel 8

Detta protokoll skall från och med den 26 juni 1999 vid rådets säte i Bryssel hållas öppet för undertecknande av de avtalsslutande parterna i konventionen.

Artikel 9

I enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga skall detta protokoll och dess tillägg på begäran av rådets generalsekreterare registreras hos Förenta nationernas sekretariat.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Bryssel den 26 juni 1999 på engelska och franska språken, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda original som skall deponeras hos rådets generalsekreterare, vilken skall överlämna bestyrkta kopior till samtliga enheter som avses i artikel 8.1 i tillägg I till detta protokoll.

Tillägg I till bilaga I

INTERNATIONELL KONVENTION OM FÖRENKLING OCH HARMONISERING AV TULLFÖRFARANDEN

(i ändrad lydelse)

INGRESS

De avtalsslutande parterna i denna konvention, som tillkommit under beskydd av Tullsamarbetsrådet,

SOM STRÄVAR efter att undanröja sådana skillnader mellan de avtalsslutande parternas tullförfaranden som kan hindra den internationella handeln och annat internationellt utbyte,

SOM ÖNSKAR ge ett verksamt bidrag till utvecklingen av denna handel och detta utbyte genom att förenkla och harmonisera tullförfaranden och genom att främja internationellt samarbete,

SOM NOTERAR att de betydande fördelar som följer av att den internationella handeln underlättas kan uppnås utan att adekvata normer för tullkontroll äventyras,

SOM INSER att denna förenkling och harmonisering kan uppnås genom att man i synnerhet tillämpar principerna om att

- program skall genomföras med syftet att kontinuerligt modernisera tullförfaranden och på så sätt göra dem mera effektiva,
- tullförfaranden skall tillämpas på ett förutsägbart, konsekvent och öppet sätt,
- berörda parter skall ges all nödvändig information om lagar, författningar, administrativa riktlinjer och förfaranden som rör tull,
- modern teknik skall införas, t.ex. riskhantering och bokföringsbaserade kontroller, och att informationsteknik skall användas i största möjliga utsträckning,
- samarbete vid behov skall ske med övriga nationella myndigheter, andra tullförvaltningar och näringslivet,
- relevanta internationella normer skall införas,
- berörda parter lätt skall få tillgång till administrativ och rättslig prövning,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att ett internationellt instrument som inbegriper ovannämnda målsättningar och principer och som de förbinder sig att tillämpa kommer att medföra att tullförfaranden i hög grad förenklas och harmoniseras, vilket utgör ett väsentligt mål för Tullsamarbetsrådet, och således kommer att ge ett viktigt bidrag till målet att underlätta den internationella handeln,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE.

KAPITEL I

Definitioner

Artikel 1

I denna konvention används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *norm*: en bestämmelse vars genomförande anses nödvändig för att tullförfaranden skall kunna harmoniseras och förenklas.
- b) *övergångsnorm*: en norm i den allmänna bilagan för vilken en längre genomförandeperiod medges.
- c) *rekommendation*: en bestämmelse i en särskild bilaga som anses utgöra ett framsteg på vägen mot harmonisering och förenkling av tullförfaranden och vars tillämpning i så stor utsträckning som möjligt anses önskvärd.

d) *nationell lagstiftning*: lagar, författningar och andra åtgärder som införs av en avtalsslutande parts behöriga myndighet och som är tillämpliga på hela den partens territorium, eller gällande fördrag som är bindande för den parten.

e) *allmän bilaga*: den samling bestämmelser som skall tillämpas på alla tullförfaranden som avses i denna konvention.

f) *särskild bilaga*: en samling bestämmelser som skall tillämpas på ett eller flera tullförfaranden som avses i denna konvention.

g) *riktlinjer*: en samling förklaringar av bestämmelserna i den allmänna bilagan, de särskilda bilagorna och deras kapitel, vari anges några av de metoder som kan följas vid tillämpningen av normerna, övergångsnormerna och rekommendationerna, och i vilka särskilt beskrivs bästa praxis och rekommenderas exempel på större lättnader.

h) *permanenta tekniska kommittén*: rådets permanenta tekniska kommitté.

ij) *rådet*: den organisation som upprättats genom konventionen angående upprättande av ett råd för samarbete på tullområdet, vilken utfärdades i Bryssel den 15 december 1950.

k) *tullunion eller ekonomisk union*: en union som inrättats av och består av stater som har behörighet att anta för dem bindande författningar när det gäller frågor som regleras genom denna konvention och som har behörighet att besluta om att i enlighet med sina interna förfaranden underteckna, ratificera eller ansluta sig till denna konvention.

KAPITEL II

RÄCKVIDD OCH STRUKTUR

Konventionens räckvidd

Artikel 2

Varje avtalsslutande part skall åta sig att främja förenkling och harmonisering av tullförfaranden och att i detta syfte enligt bestämmelserna i denna konvention följa de normer, övergångsnormer och rekommendationer som anges i bilagorna till konventionen. Det skall dock stå varje avtalsslutande part fritt att bevilja större lättnader än de som avses i konventionen och varje avtalsslutande part rekommenderas att bevilja sådana större lättnader i så stor utsträckning som möjligt.

Artikel 3

Bestämmelserna i denna konvention får inte hindra tillämpning av nationell lagstiftning avseende förbud eller restriktioner för varor som omfattas av tullkontroll.

Konventionens struktur

Artikel 4

1. Konventionen består av en huvuddel, en allmän bilaga och särskilda bilagor.
2. Den allmänna bilagan och varje särskild bilaga till konventionen är i princip indelad i kapitel som består av
 - a) definitioner, och
 - b) normer, varav några i den allmänna bilagan utgör övergångsnormer.
3. Varje särskild bilaga innehåller även rekommendationer.
4. Varje bilaga åtföljs av riktlinjer, vilka inte är bindande för de avtalsslutande parterna.

Artikel 5

Vid tillämpningen av denna konvention skall de särskilda bilagor eller kapitel däri som är bindande för en avtalsslutande part utgöra en integrerad del av konventionen, och för denna avtalsslutande part skall varje hänvisning till konventionen även gälla dessa bilagor eller kapitel.

KAPITEL III

KONVENTIONENS FÖRVALTNING

Förvaltningskommitté

Artikel 6

1. Det skall inrättas en förvaltningskommitté som skall ta ställning till frågor som rör genomförandet av konventionen, alla åtgärder för att säkra en enhetlig tolkning och tillämpning av konventionen och alla föreslagna ändringar av konventionen.

2. De avtalsslutande parterna skall vara medlemmar i förvaltningskommittén.

3. Den behöriga förvaltningen för varje enhet som enligt artikel 8 kan bli avtalsslutande part i konventionen eller för varje medlem av Världshandelsorganisationen skall ha rätt att som observatör närvara vid förvaltningskommitténs möten. Rådet skall genom ett beslut fastställa sådana observatörs status och rättigheter. Dessa rättigheter får inte utövas innan det beslutet träder i kraft.

4. Förvaltningskommittén får erbjuda företrädare för internationella offentliga och icke-statliga organisationer att som observatörer närvara vid kommitténs möten.

5. Förvaltningskommittén

a) skall för de avtalsslutande parterna rekommendera

- i) ändringar av konventionens huvuddel,
- ii) ändringar av den allmänna bilagan, de särskilda bilagorna och kapitlen däri och införande av nya kapitel i den allmänna bilagan,
- iii) införande av nya särskilda bilagor och nya kapitel i särskilda bilagor,

b) får i enlighet med artikel 16 besluta om ändring av rekommendationer eller om införande av nya rekommendationer i särskilda bilagor eller kapitel däri,

c) skall i enlighet med artikel 13.4 ta ställning till frågor som rör genomförandet av konventionen,

d) skall se över och uppdatera riktlinjerna,

e) skall ta ställning till alla andra frågor som är av betydelse för konventionen och som kan hänskjutas till kommittén,

f) skall informera den permanenta tekniska kommittén och rådet om sina beslut.

6. De avtalsslutande parternas behöriga förvaltningar skall till rådets generalsekreterare lämna förslag enligt punkt 5 a, b, c eller d, tillsammans med skälen till förslagen, liksom förfrågningar om uppförande av vissa punkter på dagordningen för förvaltningskommitténs möten. Rådets generalsekreterare skall göra de avtalsslutande parternas behöriga förvaltningar och de observatörer som avses i punkterna 2, 3 och 4 uppmärksamma på dessa förslag.

7. Förvaltningskommittén skall mötas minst en gång per år. Varje år skall den välja en ordförande och en vice ordförande. Rådets generalsekreterare skall senast sex veckor före förvaltningskommitténs möte sända en inbjudan till mötet och ett utkast till dagordning till de avtalsslutande parternas behöriga förvaltningar och till de observatörer som avses i punkterna 2, 3 och 4.

8. Om beslut i frågor som hänskjutits till förvaltningskommittén inte kan fattas i samförstånd skall beslut ske genom röstning av de närvarande avtalsslutande parterna. Förslag enligt punkt 5 a, b eller c skall antas med två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna. Beslut i alla andra frågor skall av förvaltningskommittén fattas med en majoritet av de avgivna rösterna.

9. I de fall artikel 8.5 tillämpas skall den tullunion eller den ekonomiska union som är avtalsslutande part vid omröstning ha ett antal röster som motsvarar det sammanlagda antal röster som tilldelats de unionsmedlemmar som är avtalsslutande parter.

10. Innan mötet avslutas skall förvaltningskommittén anta en rapport. Denna rapport skall överlämnas till rådet och de avtalsslutande parter och observatörer som avses i punkterna 2, 3 och 4.

11. I de fall det i denna artikel inte föreskrivs några tillämpliga bestämmelser skall rådets arbetsordning tillämpas, om inte förvaltningskommittén fattar ett annat beslut.

Artikel 7

Vid omröstning i förvaltningskommittén skall beslut om varje särskild bilaga och varje kapitel i en särskild bilaga fattas separat.

- a) Varje avtalsslutande part skall ha rätt att rösta i frågor som rör tolkning, tillämpning eller ändring av konventionens huvuddel och allmänna bilaga.
- b) I frågor som rör en särskild bilaga eller ett kapitel i en särskild bilaga som redan är i kraft skall endast de avtalsslutande parter som godtagit den bilagan eller det kapitlet ha rätt att rösta.
- c) Varje avtalsslutande part skall ha rätt att rösta om utkast till nya särskilda bilagor eller nya kapitel i en särskild bilaga.

KAPITEL IV

AVTALSSLUTANDE PART

Ratificering av konventionen

Artikel 8

1. Varje medlem av rådet och varje medlem av Förenta nationerna eller dess fackorgan kan bli avtalsslutande part i denna konvention

- a) genom att underteckna den utan förbehåll för ratificering,

- b) genom att deponera ett ratificeringsinstrument efter att ha undertecknat den med förbehåll för ratificering, eller

- c) genom att ansluta sig till den.

2. Denna konvention skall till och med den 30 juni 1974 vid rådets säte i Bryssel hållas öppen för undertecknande av de medlemmar som avses i punkt 1. Därefter skall den stå öppen för sådana medlemmars anslutning.

3. Varje avtalsslutande part skall vid tidpunkten för undertecknandet eller ratificeringen av eller anslutningen till denna konvention ange vilken eller vilka särskilda bilagor eller kapitel däri den godtar. Den kan senare anmäla till depositarien att den godtar ytterligare en eller flera särskilda bilagor eller kapitel i konventionen.

4. Avtalsslutande parter som godtar en ny särskild bilaga eller ett nytt kapitel i en särskild bilaga skall anmäla detta till depositarien i enlighet med punkt 3.

5. a) En tullunion eller ekonomisk union kan i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 bli avtalsslutande part i denna konvention. Unionen skall i så fall informera depositarien om sin behörighet när det gäller de frågor som regleras i denna konvention. Unionen skall även informera depositarien om betydande ändringar av dess behörighet.

- b) En tullunion eller ekonomisk union som är avtalsslutande part i denna konvention skall, i frågor som omfattas av dess behörighet, i eget namn utöva sina rättigheter och uppfylla de skyldigheter som genom konventionen uppstår för de medlemmar av unionen som är avtalsslutande parter i denna konvention. I detta fall får medlemmarna i unionen inte individuellt utöva sina rättigheter, t.ex. rätten att rösta.

Artikel 9

1. Varje avtalsslutande part som ratificerar denna konvention eller ansluter sig till den skall vara bunden av de ändringar av den, inklusive av den allmänna bilagan, vilka har trätt i kraft på dagen för deponeringen av partens ratificerings- eller anslutningsinstrument.

2. Varje avtalsslutande part som godtar en särskild bilaga eller ett kapitel däri skall vara bunden av de ändringar av normer i bilagan eller kapitlet som har trätt i kraft den dag parten anmäler godtagandet till depositarien. Varje avtalsslutande part som godtar en särskild bilaga eller ett kapitel däri skall vara bunden av de ändringar av rekommendationer i bilagan eller kapitlet som har trätt i kraft den dag parten anmäler godtagandet till depositarien, såvida parten inte i enlighet med artikel 12 uttrycker förbehåll beträffande en eller flera av dessa rekommendationer.

Konventionens tillämpning

Artikel 10

1. Varje avtalsslutande part kan antingen vid tidpunkten för undertecknande utan förbehåll för ratificering, vid deponeeringen av sitt ratificerings- eller anslutningsinstrument, eller senare, anmäla till depositarien att denna konvention skall omfatta alla eller vissa av de territorier för vilkas internationella förbindelser parten i fråga är ansvarig. Denna anmälan skall träda i kraft tre månader efter den dag då depositarien mottog den. Konventionen får dock inte tillämpas på de territorier som nämns i anmälan innan den trätt i kraft för parten i fråga.

2. Varje avtalsslutande part som i enlighet med punkt 1 har anmält att denna konvention skall omfatta ett territorium för vars internationella förbindelser den är ansvarig, kan enligt det förfarande som anges i artikel 19 anmäla till depositarien att territoriet i fråga skall upphöra med att tillämpa konventionen.

Artikel 11

För tillämpningen av denna konvention skall en tullunion eller ekonomisk union som är avtalsslutande part anmäla till rådets generalsekreterare vilka territorier som ingår i unionen, och dessa territorier skall betraktas som ett enda territorium.

Godtagande av bestämmelser och förbehåll

Artikel 12

1. Alla avtalsslutande parter skall vara bundna av den allmänna bilagan.

2. En avtalsslutande part kan godta en eller flera av de särskilda bilagorna eller ett eller flera av kapitlen däri. En avtalsslutande part som godtar en särskild bilaga eller ett kapitel däri skall vara bunden av alla de normer som finns i denna bilaga eller detta kapitel. En avtalsslutande part som godtar en särskild bilaga eller ett kapitel däri skall vara bunden av alla de rekommendationer som finns i denna bilaga eller detta kapitel, såvida parten inte vid tidpunkten för godtagandet eller senare till depositarien anmäler de rekommendationer för vilka den uttrycker förbehåll och anger skillnaderna mellan partens nationella lagstiftning och rekommendationerna i fråga. Varje avtalsslutande part som uttryckt förbehåll kan när som helst återkalla dem, helt eller delvis, genom en anmälan till depositarien med uppgift om den dag då återkallandet träder i kraft.

3. Varje avtalsslutande part som är bunden av en särskild bilaga eller ett kapitel däri skall undersöka möjligheten att återkalla förbehåll beträffande rekommendationer som uttryckts enligt punkt 2 och skall, vid utgången av varje treårsperiod från och med den dag konventionen träder i kraft för den parten, till

rådets generalsekreterare anmäla resultatet av denna översyn och ange de bestämmelser i den nationella lagstiftningen som parten anser strida mot ett återkallande av förbehållen.

Genomförande av bestämmelser

Artikel 13

1. Varje avtalsslutande part skall genomföra normerna i den allmänna bilagan och i de särskilda bilagor eller kapitel däri som den har godtagit senast 36 månader efter det att dessa bilagor eller kapitel har trätt i kraft för den parten.

2. Varje avtalsslutande part skall genomföra övergångsnormerna i den allmänna bilagan senast 60 månader efter det att den allmänna bilagan har trätt i kraft för den parten.

3. Varje avtalsslutande part skall genomföra rekommendationerna i de särskilda bilagor eller kapitel däri som den har godtagit senast 36 månader efter det att dessa bilagor eller kapitel har trätt i kraft för den parten, såvida förbehåll inte har uttryckts beträffande en eller flera av dessa rekommendationer.

4. a) Om en tidsperiod som avses i punkterna 1 eller 2 i praktiken visar sig vara otillräcklig för att en avtalsslutande part skall kunna genomföra bestämmelserna i den allmänna bilagan, får den parten före utgången av den berörda tidsperioden ansöka om att förvaltningskommittén förlänger den. I denna ansökan skall parten ange för vilka bestämmelser en förlängning begärs och skälen till detta.

b) Förvaltningskommittén får under särskilda omständigheter besluta att bevilja en sådan förlängning. I detta beslut skall de särskilda omständigheter som motiverar beslutet anges och förlängningen får inte överskrida ett år. Vid utgången av den förlängda perioden skall den avtalsslutande parten underrätta depositarien om genomförandet av de bestämmelser för vilka förlängningen beviljats.

Twistlösning

Artikel 14

1. En tvist mellan två eller flera avtalsslutande parter angående tolkningen eller tillämpningen av denna konvention skall i möjligaste mån lösas genom förhandlingar mellan parterna i fråga.

2. En tvist som inte kan lösas genom förhandlingar skall av parterna i tvisten hänskjutas till förvaltningskommittén, som därefter skall ta ställning till tvisten och framlägga rekommendationer för dess lösning.

3. Tvistande avtalsslutande parter kan i förväg komma överens om att godta förvaltningskommitténs rekommendationer såsom bindande.

Ändringar av konventionen

Artikel 15

1. Texten till en ändring som förvaltningskommittén rekommenderat de avtalsslutande parterna i enlighet med artikel 6.5 a i och ii skall av rådets generalsekreterare meddelas alla avtalsslutande parter och de medlemmar av rådet som inte är avtalsslutande parter.

2. Ändringar av konventionens huvuddel skall för alla avtalsslutande parter träda i kraft tolv månader efter det att de avtalsslutande parter som är närvarande vid det förvaltningskommittémöte vid vilket ändringarna rekommenderades har deponerat sina godtagandeinstrument, förutsatt att ingen av parterna framför en invändning inom tolv månader från den dag ändringarna meddelades.

3. En rekommenderad ändring av den allmänna bilagan eller av särskilda bilagor eller kapitel däri skall anses vara godtagen sex månader efter den dag då den rekommenderade ändringen meddelades de avtalsslutande parterna, såvida inte

a) en invändning har framförts av en avtalsslutande part eller, i fråga om en särskild bilaga eller ett kapitel däri, av en avtalsslutande som är bunden av den särskilda bilagan eller kapitlet i fråga, eller

b) en avtalsslutande part informerar rådets generalsekreterare om att den visserligen avser godta den rekommenderade ändringen, men att de villkor som är nödvändiga för ett sådant godtagande ännu inte är uppfyllda.

4. Om en avtalsslutande part sänder ett sådant meddelande som avses i punkt 3 b till rådets generalsekreterare, får den, så länge som den inte har anmält sitt godtagande av den rekommenderade ändringen till rådets generalsekreterare, framföra en invändning mot ändringen senast 18 månader efter utgången av den sexmånadersperiod som avses i punkt 3.

5. Om en invändning mot den rekommenderade ändringen anmäls enligt punkt 3 a eller punkterna 4, skall ändringen inte anses vara godtagen och skall vara utan verkan.

6. Om en avtalsslutande part har sänt ett meddelande enligt punkt 3 b, skall ändringen anses vara godtagen vid den tidigaste av följande två tidpunkter:

a) Den dag då alla de avtalsslutande parter som sänt ett sådant meddelande har anmält sitt godtagande av den rekommenderade ändringen till rådets generalsekreterare, dock skall i de fall alla godtaganden anmälts före utgången av den sexmånadersperiod som avses i punkt 3 denna dag anses vara den dag då denna sexmånadersperiod löper ut.

b) Den dag då den artonmånadersperiod som avses i punkt 4 löper ut.

7. En ändring av den allmänna bilagan eller de särskilda bilagorna eller kapitlen däri som anses vara godtagen skall träda i kraft antingen sex månader efter den dag då den anses vara godtagen eller, om en annan period föreskrivs i den rekommenderade ändringen, vid utgången av den perioden räknat från den dag då ändringen anses vara godtagen.

8. Rådets generalsekreterare skall snarast möjligt underrätta de avtalsslutande parterna i denna konvention om alla invändningar mot den rekommenderade ändringen som framförts enligt punkt 3 a och alla meddelanden som mottagits enligt punkt 3 b. Rådets generalsekreterare skall därefter informera de avtalsslutande parterna om huruvida de avtalsslutande parter som sänt ett sådant meddelande framför en invändning mot den rekommenderade ändringen eller godtar den.

Artikel 16

1. Utan hinder av det ändringsförfarande som avses i artikel 15 får förvaltningskommittén i enlighet med artikel 6 besluta om att ändra rekommendationer eller om att införa nya rekommendationer i en särskild bilaga eller i ett kapitel däri. Rådets generalsekreterare skall inbjuda varje avtalsslutande part att delta i förvaltningskommitténs överläggningar. Texten till varje sådan ändring eller ny rekommendation som beslutats på detta sätt skall av rådets generalsekreterare meddelas de avtalsslutande parterna och de medlemmar av rådet som inte är avtalsslutande parter i denna konvention.

2. En ändring av en rekommendation eller ett införande av en ny rekommendation som beslutats enligt punkt 1 skall träda i kraft sex månader efter det att de har meddelats av rådets generalsekreterare. Varje avtalsslutande part som är bunden av en särskild bilaga eller ett kapitel där sådana ändringar sker eller nya rekommendationer införs skall anses ha godtagit dessa ändringar eller nya rekommendationer, såvida den inte uttrycker förbehåll enligt förfarandet i artikel 12.

Anslutningens varaktighet

Artikel 17

1. Denna konvention skall gälla på obegränsad tid, men en avtalsslutande part får säga upp den när som helst efter dess ikraftträdande enligt artikel 18.

2. Denna uppsägning skall anmälas genom en skriftlig handling som skall deponeras hos depositarien.

3. Uppsägningen skall träda i kraft sex månader efter det att depositarien mottar uppsägningshandlingen.

4. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 skall även tillämpas på de särskilda bilagorna eller kapitlen däri, angående vilka en avtalsslutande part får återkalla sitt godtagande när som helst efter ikraftträdandet.

5. En avtalsslutande part som återkallar sitt godtagande av den allmänna bilagan skall anses ha sagt upp konventionen. Även i detta fall skall bestämmelserna i punkterna 2 och 3 tillämpas.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Konventionens ikraftträdande

Artikel 18

1. Denna konvention träder i kraft tre månader efter det att fem av de enheter som avses i artikel 8.1 och 8.5 har undertecknat konventionen utan förbehåll för ratificering eller har deponerat sina ratificerings- eller anslutningsinstrument.

2. För varje avtalsslutande part träder denna konvention i kraft tre månader efter det att parten har blivit avtalsslutande part enligt bestämmelserna i artikel 8.

3. En särskild bilaga till denna konvention eller ett kapitel däri träder i kraft tre månader efter det att fem avtalsslutande parter har godtagit den särskilda bilagan eller kapitlet i fråga.

4. Efter det att en särskild bilaga eller ett kapitel däri har trätt i kraft enligt punkt 3 träder den bilagan eller det kapitlet i kraft för en avtalsslutande part tre månader efter det att parten har anmält sitt godtagande. En särskild bilaga eller ett kapitel däri träder dock inte i kraft för en avtalsslutande part innan konventionen har trätt i kraft för den parten.

Konventionens depositarie

Artikel 19

1. Denna konvention, alla underteckningar med eller utan förbehåll för ratificering och alla ratificerings- och anslutningsinstrument skall deponeras hos rådets generalsekreterare.

2. Depositarien skall

- a) motta och förvara konventionens texter i original,
- b) göra bestyrkta kopior av originaltexterna och överlämna dem till de avtalsslutande parterna, de medlemmar av rådet som inte är avtalsslutande parter och Förenta nationernas generalsekreterare,

c) motta varje underteckning med eller utan förbehåll för ratificering och varje ratificering av eller anslutning till konventionen, samt motta och förvara alla handlingar, anmälningar och meddelanden som rör konventionen,

d) undersöka huruvida underteckningen på handlingar, anmälningar och meddelanden som rör konventionen har avgivits i korrekt form och vid behov göra den avtalsslutande parten uppmärksam på denna fråga,

e) till de avtalsslutande parterna, de medlemmar av rådet som inte är avtalsslutande parter och Förenta nationernas generalsekreterare anmäla

- underteckningar, ratificeringar och godtaganden av samt anslutningar till bilagor och kapitel enligt artikel 8,
- nya kapitel i den allmänna bilagan och nya särskilda bilagor eller kapitel däri för vilka förvaltningskommittén har beslutat rekommendera införande i konventionen,
- dagen för ikraftträdande av konventionen, den allmänna bilagan och varje särskild bilaga eller särskilt kapitel däri, i enlighet med artikel 18,
- de anmälningar och meddelanden som mottagits enligt artiklarna 8, 10, 11, 12 och 13,
- avtalsslutande parters återkallanden av godtaganden av bilagor och kapitel,
- uppsägningar enligt artikel 17,
- alla ändringar som godtagits enligt artikel 15 och dagen för deras ikraftträdande.

3. I de fall en avtalsslutande part och depositarien har olika åsikter om den senares fullgörande av sina uppgifter, skall depositarien eller den berörda parten uppmärksamma de andra avtalsslutande parterna och undertecknarna eller, i förekommande fall, förvaltningskommittén eller rådet på detta.

Registrering och giltiga texter

Artikel 20

I enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga skall denna konvention på begäran av rådets generalsekreterare registreras hos Förenta nationernas sekretariat.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Som skedde i Kyoto den 18 maj 1973 på engelska och franska språken, vilka båda texter är lika giltiga, i ett enda original vilket skall deponeras hos rådets generalsekreterare, som skall överlämna bestyrkta kopior till samtliga enheter som avses i artikel 8.1 i konventionen.

*Tillägg II till bilaga I***ALLMÄN BILAGA****INNEHÅLLSFÖRTECKNING**

	<i>Sida</i>
Kapitel 1: Allmänna principer	32
Kapitel 2: Definitioner	32
Kapitel 3: Klarering och andra tullformaliteter	33
Kapitel 4: Tullar och skatter	38
A. Bestämning, uttag och betalning av tullar och skatter	38
B. Anstånd med betalning av tullar och skatter	39
C. Återbetalning av tullar och skatter	40
Kapitel 5: Säkerhet	40
Kapitel 6: Tullkontroll	41
Kapitel 7: Användning av informationsteknik	42
Kapitel 8: Förbindelser mellan tullen och tredje part	42
Kapitel 9: Information från tullen och tullens beslut och utslag	43
A. Allmänt tillämplig information	43
B. Information i särskilda frågor	43
C. Beslut och utslag	43
Kapitel 10: Överklaganden i tullärenden	43
A. Rätt till överklagande	43
B. Överklagandets form och dess grunder	44
C. Behandling av överklaganden	44

KAPITEL 1

ALLMÄNNA PRINCIPER

1.1 Norm

Definitionerna, normerna och övergångsnormerna i denna bilaga skall tillämpas på de tullförfaranden som anges i denna bilaga och i tillämplig utsträckning på de förfaranden som anges i de särskilda bilagorna.

1.2 Norm

De villkor som skall uppfyllas och de tullformaliteter som skall fullgöras avseende förfaranden i denna bilaga och i de särskilda bilagorna skall anges i nationell lagstiftning och skall vara så enkla som möjligt.

1.3 Norm

Tullförvaltningen skall upprätta och upprätthålla formella förbindelser av rådgivande karaktär med handeln i syfte att öka samarbetet och underlätta deltagandet vid utformningen av de mest effektiva arbetsmetoderna i enlighet med nationell lagstiftning och internationella avtal.

KAPITEL 2

DEFINITIONER

I bilagorna till denna konvention används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

E1./F23.	<i>överklagande</i> : en åtgärd genom vilken en person som direkt berörs av ett beslut eller en försummelse av tullen och som anser sig förfördelad av detta söker upprättelse hos en behörig myndighet.
E2./F19.	<i>bestämning av tullar och skatter</i> : fastställande av det belopp som skall betalas i form av tullar och skatter.
E3./F4.	<i>bokföringsbaserad kontroll</i> : de åtgärder som tullen vidtar för att övertyga sig om att deklarationerna är riktiga och äkta genom att undersöka berörda personers bokföringsböcker, andra redovisningsunderlag, administrativa system och kommersiella uppgifter.
E4./F15.	<i>kontroll av varudeklaration</i> : de åtgärder som tullen vidtar för att övertyga sig om att varudeklarationen är riktigt ifylld och att nödvändiga styrkande handlingar uppfyller de fastställda villkoren.
E5./F9.	<i>klavering</i> : fullgörande av de tullformaliteter som krävs för att varor skall kunna övergå till fri konsumtion, exporteras eller hänföras till ett annat tullförfarande.
E6./F10.	<i>tull</i> : det statliga organ som ansvarar för tillämpningen av tullagstiftning, uttag av tullar och skatter och tillämpningen av andra lagar och författningar som rör import, export, förflyttning eller lagring av varor.
E7./F3.	<i>tullkontroll</i> : de åtgärder som tullen vidtar för att se till att tullagstiftningen efterlevs.
E8./F11.	<i>tullar</i> : de tullar som fastställs i tulltaxan och som skall betalas för varor som förs in i eller ut ur tullområdet.
E9./F16.	<i>tullformaliteter</i> : alla åtgärder som berörda personer och tullen måste vidta för att efterleva tullagstiftningen.
E10./F18.	<i>tullagstiftning</i> : de lagar och författningar som rör import, export, förflyttning eller lagring av varor, vilka tullen särskilt har fått i uppgift att tillämpa och vilkas efterlevnad tullen skall kontrollera, samt de författningar som tullen utfärdar inom ramen för sin behörighet.
E11./F2.	<i>tullkontor</i> : en administrativ enhet inom tullen som är behörig att genomföra tullformaliteter, samt de lokaler och områden som godkänts för detta syfte av de behöriga myndigheterna.
E12./F25.	<i>tullområde</i> : det område inom vilket en avtalsslutande parts tullagstiftning gäller.
E13./F6.	<i>beslut</i> : en enskild åtgärd genom vilken tullen fattar beslut i ett ärende som rör tullagstiftning.

E14./F7.	<i>deklarant</i> : en person som upprättar en varudeklaration eller i vars namn den upprättas.
E15./F5.	<i>förfalldag</i> : den dag när tullar och skatter skall betalas.
E16./F12.	<i>tullar och skatter</i> : tullar och skatter vid import och export.
E17./F27.	<i>undersökning av varor</i> : den fysiska granskning av varor som tullen gör för att övertyga sig om att varornas beskaffenhet, ursprung, tillstånd, kvantitet och värde överensstämmer med de uppgifter som anges i varudeklarationen.
E18./F13.	<i>tullar och skatter vid export</i> : tullar och alla andra avgifter, skatter eller pålagor som tas ut vid eller i samband med export av varor, men som inte inbegriper pålagor som högst motsvarar den ungefärliga kostnaden för utförda tjänster eller som tullen tar ut på andra nationella myndigheters vägnar.
E19./F8.	<i>varudeklaration</i> : redogörelse i en av tullen föreskriven form genom vilken en berörd person ansöker om att ett visst tullförfarande skall tillämpas på varorna och lämnar de upplysningar som tullen behöver för att detta förfarande skall kunna tillämpas.
E20./F14.	<i>tullar och skatter vid import</i> : tullar och alla andra avgifter, skatter eller pålagor som tas ut vid eller i samband med import av varor, men som inte inbegriper pålagor som högst motsvarar den ungefärliga kostnaden för utförda tjänster eller som tullen tar ut på andra nationella myndigheters vägnar.
E21./F1.	<i>ömsesidigt administrativt bistånd</i> : de åtgärder som en tullförvaltning vidtar på en annan tullförvaltnings vägnar eller i samarbete med en annan tullförvaltning i syfte att tillämpa tullagstiftningen korrekt och förebygga, undersöka och bekämpa överträdelse av tullagstiftningen.
E22./F21.	<i>försummelse</i> : tullens underlåtelse att i enlighet med tullagstiftningen och inom rimlig tid vidta en åtgärd eller fatta ett beslut i en fråga som på ett korrekt sätt förelagts den.
E23./F22.	<i>person</i> : såväl fysisk som juridisk person, såvida inget annat framgår av sammanhanget.
E24./F20.	<i>frigörande av varor</i> : den åtgärd genom vilken tullen tillåter berörda personer att förfoga över varor för vilka klarering pågår.
E25./F24.	<i>återbetalning</i> : återbetalning, helt eller delvis, av tullar och skatter som betalats för varor och eftergift, helt eller delvis, av tullar och skatter som ännu inte har betalats.
E26./F17.	<i>säkerhet</i> : det som övertygar tullen om att en skyldighet mot tullen kommer att fullgöras. Säkerheten beskrivs som "gemensam" om den garanterar att skyldigheter som härrör från flera tullärenden kommer att fullgöras.
E27./F26.	<i>tredje part</i> : varje person som direkt har att göra med tullen, för någon annan person och på dennes vägnar, i samband med import, export, förflyttning eller lagring av varor.

KAPITEL 3

KLARERING OCH ANDRA TULLFORMALITETER

Behöriga tullkontor

3.1 Norm

Tullen skall utse de tullkontor vid vilka varor får visas upp eller klareras. Vid fastställandet av dessa kontors behörighet, belägenhet och öppettider skall de faktorer som skall beaktas särskilt inbegripa handelns behov.

3.2 Norm

På begäran av en berörd person och av skäl som tullen bedömer som giltiga skall tullen, under förutsättning att resurser är tillgängliga, utföra de uppgifter som hänger samman med ett tullförfarande på andra tider än dess öppettider och på annan plats än tullkontoret. De avgifter tullen debiterar för detta skall inte vara högre än den ungefärliga kostnaden för de utförda tjänsterna.

3.3 Norm

När tullkontor är belägna vid en gemensam gränsövergång skall de berörda tullförvaltningarna samordna öppettiderna och kontorens behörighet.

3.4 Övergångsnorm

Vid gemensamma gränsövergångar skall de berörda tullförvaltningarna när det är möjligt utföra gemensamma kontroller.

3.5 Övergångsnorm

När tullen avser att inrätta ett nytt tullkontor eller omvandla ett befintligt kontor vid en gemensam gränsövergång, skall den, om det är möjligt, samarbeta med grannlandets tull för att samordna tullkontoren så att gemensamma kontroller underlättas.

Deklarant

a) *Personer som har rätt att agera som deklarant*

3.6 Norm

I den nationella lagstiftningen skall det anges under vilka villkor en person har rätt att agera som deklarant.

3.7 Norm

Varje person som får förfoga över varorna skall ha rätt att agera som deklarant.

b) *Deklarantens ansvar*

3.8 Norm

Deklaranten skall inför tullen ansvara för att uppgifterna i varudeklarationen är riktiga och att tullar och skatter betalas.

c) *Deklarantens rättigheter*

3.9 Norm

Innan en varudeklaration inges skall deklaranten ha rätt att på villkor som får fastställas av tullen

a) granska varorna, och

b) ta stickprov.

3.10 Norm

Tullen skall inte begära en separat varudeklaration för stickprov som får tas under tullens övervakning, förutsatt att stickproven inkluderas i varudeklarationen för sändningen i fråga.

Varudeklaration

a) *Varudeklarationens format och innehåll*

3.11 Norm

Varudeklarationens innehåll skall bestämmas av tullen. Varudeklarationens pappersformat skall överensstämma med FN:s anvisningar för utformning.

I fråga om automatisk bearbetning i samband med tullklarering skall de elektroniskt ingivna varudeklarationernas format baseras på internationella standarder för elektroniskt informationsutbyte i enlighet med Tullsamarbetsrådets rekommendationer om informationsteknik.

3.12 Norm

Tullen skall endast begära att sådana uppgifter anges i varudeklarationen som bedöms nödvändiga för bestämning och uttag av tullar och skatter, sammanställning av statistik och tillämpning av tullagstiftning.

3.13 Norm

Om deklaranten, av skäl som tullen bedömer som giltiga, inte har tillgång till alla upplysningar som krävs för att upprätta varudeklarationen, skall han tillåtas att inge en preliminär eller ofullständig deklaration, förutsatt att den innehåller de uppgifter som tullen anser nödvändiga och att deklaranten åtar sig att komplettera den inom en bestämd tid.

3.14 Norm

Om tullen registrerar en preliminär eller ofullständig varudeklaration skall varornas behandling i tullhänseende inte skilja sig från den som skulle ha beviljats om en fullständig och korrekt varudeklaration hade ingivits redan från början.

Frigörandet av varorna skall inte fördröjas, förutsatt att den säkerhet som krävs för att garantera uttag av tillämpliga tullar och skatter har ställts.

3.15 Norm

Tullen skall kräva att varudeklarationen inges i original och att den åtföljs av endast det minsta antalet nödvändiga kopior.

b) *Handlingar som styrker varudeklarationen*

3.16 Norm

Till stöd för varudeklarationen skall tullen endast kräva de handlingar som den anser nödvändiga för att kontrollera tullärendet och se till att alla krav som anges i tullagstiftningen har uppfyllts.

3.17 Norm

Om vissa styrkande handlingar av skäl som tullen bedömer som giltiga inte kan inges tillsammans med varudeklarationen, skall tullen tillåta att dessa handlingar visas upp inom en bestämd tid.

3.18 Övergångsnorm

Tullen skall tillåta att styrkande handlingar inges elektroniskt.

3.19 Norm

Tullen skall inte kräva att uppgifterna i styrkande handlingar översätts, utom när det är nödvändigt för bearbetningen av varudeklarationen.

Ingivande, registrering och kontroll av varudeklarationen

3.20 Norm

Tullen skall tillåta att varudeklarationen inges till vilket som helst av de utsedda tullkontoren.

3.21 Övergångsnorm

Tullen skall tillåta att varudeklarationen inges elektroniskt.

3.22 Norm

Varudeklarationen skall inges mellan de tider som anges av tullen.

3.23 Norm

När det i den nationella lagstiftningen anges en tidsgräns för ingivande av varudeklarationen, skall denna tid vara tillräcklig för att deklaranten skall kunna fylla i varudeklarationen och skaffa fram de styrkande handlingar som krävs.

3.24 Norm

På begäran av deklaranten och av skäl som tullen bedömer som giltiga, skall tullen utsträcka den föreskrivna tidsgränsen för ingivande av varudeklarationen.

3.25 Norm

Den nationella lagstiftningen skall innehålla bestämmelser om ingivande och registrering eller kontroll av varudeklarationen och de styrkande handlingarna före varornas ankomst.

3.26 Norm

När tullen inte kan registrera varudeklarationen, skall den ange skälen till detta för deklaranten.

3.27 Norm

Tullen skall tillåta deklaranten att ändra en redan ingiven varudeklaration, förutsatt att tullen varken har börjat kontrollera deklarationen eller undersöka varorna när den mottar denna begäran.

3.28 Övergångsnorm

Tullen skall tillåta deklaranten att ändra en ingiven varudeklaration även om begäran mottas efter det att kontrollen av varudeklarationen har påbörjats, förutsatt att tullen bedömer deklarantens skäl som giltiga.

3.29 Övergångsnorm

Deklaranten skall tillåtas att återkalla en varudeklaration och ansöka om tillämpning av ett annat tullförfarande, förutsatt att hans begäran om detta lämnas till tullen innan varorna har frigjorts och att hans skäl bedöms som giltiga av tullen.

3.30 Norm

Kontroll av varudeklarationen skall göras samtidigt som eller snarast möjligt efter det att varudeklarationen registreras.

3.31 Norm

Vid kontroll av varudeklarationen skall tullen endast vidta de åtgärder som den bedömer som väsentliga för att se till att tulllagstiftningen efterlevs.

Särskilda förfaranden för godkända personer

3.32 Övergångsnorm

För sådana godkända personer som uppfyller av tullen föreskrivna krav, inbegripet att personen i fråga i det förflutna har efterlevt lagar och författningar på tullområdet och att han har ett tillfredsställande system för affärsredovisning, skall tullen föreskriva

- frigörande av varor när den minimimängd upplysningar lämnats som krävs för varornas identifiering och som medger att den slutliga varudeklarationen fylls i i efterhand,
- klarering av varorna i deklarantens lokaler eller på en annan plats som tullen godkännt,
- samt, i den utsträckning det är möjligt, andra särskilda förfaranden såsom följande:
 - Att en enda varudeklaration får användas för all import och export under en viss period, i de fall en person ofta importerar eller exporterar varor.
 - Att den godkända personen på grundval av sin affärsredovisning själv bedömer vilka tullar och skatter som skall betalas och, i tillämpliga fall, ser till att andra krav på tullområdet uppfylls.
 - Att varudeklarationen inges genom en notering i den godkända personens bokföring som senare styrks med hjälp av en kompletterande deklaration.

Undersökning av varor

a) *Tid som behövs för undersökning av varor*

3.33 Norm

I de fall tullen beslutar att de deklarerade varorna skall undersökas, skall detta ske snarast möjligt efter registreringen av varudeklarationen.

3.34 Norm

Vid tidsplanering av undersökningar, skall undersökning av levande djur, lättförstörbara varor och andra varor vars undersökning godtas som brådskande av tullen prioriteras.

3.35 Övergångsnorm

Om varorna måste granskas av andra behöriga myndigheter och tullen också planerar en undersökning, skall tullen se till att undersökningarna samordnas och om möjligt sker samtidigt.

b) *Deklarantens närvaro vid undersökning av varor*

3.36 Norm

Tullen skall överväga en begäran från deklaranten om att få närvara eller representeras vid undersökningen av varorna. En sådan begäran skall beviljas såvida det inte föreligger exceptionella omständigheter.

3.37 Norm

Om tullen anser det ändamålsenligt, skall den kräva att deklaranten är närvarande eller representeras vid undersökningen av varorna så att tullen kan få det bistånd som behövs för att underlätta undersökningen.

c) *Stickprov*

3.38 Norm

Stickprov skall tas endast när tullen bedömer det som nödvändigt för klassificering enligt tulltaxan, för fastställande av de deklarerade varornas värde eller för att se till att andra bestämmelser i nationell lagstiftning tillämpas. Stickproven skall vara så små som möjligt.

Fel

3.39 Norm

Tullen skall inte fastställa betydande påföljder för fel när den är övertygad om att felet är oavsiktligt och att det inte rör sig om bedrägliga avsikter eller grov vårdslöshet. I de fall tullen anser att det är nödvändigt att motverka att sådana fel upprepas, får en påföljd som inte är strängare än vad som är nödvändigt för detta syfte fastställas.

Frigörande av varor

3.40 Norm

Deklarerade varor skall frigöras så snart som tullen har undersökt dem eller beslutat att inte undersöka dem, förutsatt att

- ingen överträdelse har upptäckts,
- import- eller exportlicens eller andra nödvändiga handlingar har erhållits,
- alla tillstånd som avser det berörda förfarandet har erhållits, och
- alla tullar och skatter har betalats eller åtgärder vidtagits för att garantera deras uttag.

3.41 Norm

När tullen är övertygad om att deklaranter senare kommer att fullgöra alla formaliteter för klarering skall den frigöra varorna, förutsatt att deklaranter visar upp en handling av kommersiell eller officiell natur som innehåller de viktigaste uppgifterna om sändningen i fråga och som tullen kan godta samt att säkerhet i tillämpliga fall har ställts för att garantera uttag av eventuella tullar och skatter.

3.42 Norm

I de fall tullen beslutar att stickprov måste analyseras i ett laboratorium eller att den behöver ingående teknisk dokumentation eller expertråd, skall den frigöra varorna innan den känner till resultatet av denna kontroll, förutsatt att nödvändig säkerhet har ställts och att den är övertygad om att varorna inte omfattas av förbud eller restriktioner.

3.43 Norm

När en överträdelse har upptäckts skall tullen inte vänta tills administrativa eller rättsliga åtgärder har fullbordats innan den frigör varorna, förutsatt att varorna inte kan komma att bli föremål för förverkande eller kan komma att behövas som bevis i ett senare skede och att deklaranter betalar tullar och skatter samt ställer en säkerhet som garanterar uttag av eventuella ytterligare tullar och skatter och uttag av påföljder.

Överlåtelse eller förstöring av varor

3.44 Norm

Om varor ännu inte har frigjorts för fri konsumtion eller om de har hänförs till ett annat tullförfarande och ingen överträdelse har upptäckts, skall den berörda personen inte krävas på betalning av tullar och skatter och skall ha rätt till återbetalning av dessa i följande fall:

- När, på hans begäran, dessa varor överläts till staten, förstörs eller görs kommersiellt värdelösa under tullkontroll, i enlighet med tullens beslut. Eventuella kostnader för detta skall bäras av den berörda personen.
- När dessa varor förstörs eller oåterkalleligen förloras genom en olycka eller force majeure, förutsatt att denna förstöring eller förlust fastställs på ett för tullen godtagbart sätt.
- När det förekommer brist till följd av varornas beskaffenhet och denna brist fastställs på ett för tullen godtagbart sätt.

Allt avfall eller skrot som återstår efter förstöringen skall, om det övergår till fri konsumtion eller exporteras, omfattas av de tullar och skatter som vid import eller export tillämpas på avfall eller skrot i det tillståndet.

3.45 Övergångsnorm

Om tullen säljer varor som inte har deklarerats inom den tillåtna tiden eller inte kunde frigöras även om ingen överträdelse har upptäckts, skall inkomsterna från försäljningen, efter avdrag för tullar och skatter och alla andra uppkomna pålagor och utgifter, överlämnas till de personer som har rätt till dem eller, när detta inte är möjligt, stå till dessa personers förfogande under en bestämd tid.

KAPITEL 4

TULLAR OCH SKATTER

A. Bestämning, uttag och betalning av tullar och skatter

4.1 Norm

I den nationella lagstiftningen skall de omständigheter anges under vilka skyldighet att betala tullar och skatter uppstår.

4.2 Norm

I den nationella lagstiftningen skall det anges inom vilken tid tillämpliga tullar och skatter skall bestämmas. Bestämningen skall ske snarast möjligt efter det att varudeklarationen inges eller skyldigheten att betala uppstår på annat sätt.

4.3 Norm

I den nationella lagstiftningen skall det anges på vilka faktorer bestämningen av tullar och skatter baseras och på vilka villkor de fastställs.

4.4 Norm

Tull- och skattesatserna skall anges i officiella publikationer.

4.5 Norm

I den nationella lagstiftningen skall den tidpunkt anges som skall beaktas för bestämning av tull- och skattesatserna.

4.6 Norm

I den nationella lagstiftningen skall det anges vilka metoder som får användas för att betala tullar och skatter.

4.7 Norm

I den nationella lagstiftningen skall det anges vilka personer som ansvarar för betalningen av tullar och skatter.

4.8 Norm

I den nationella lagstiftningen skall det anges förfallodag och den plats där betalningen skall ske.

4.9 Norm

När det i den nationella lagstiftningen anges att förfallodagen kan infalla efter frigörandet av varorna, skall den dagen infalla åtminstone tio dagar efter frigörandet. Ingen ränta skall debiteras för perioden mellan dagen för frigörande och förfallodagen.

4.10 Norm

I den nationella lagstiftningen skall det anges inom vilken period tullen får vidta rättsliga åtgärder för att ta ut de tullar och skatter som inte betalats i rätt tid.

4.11 Norm

I den nationella lagstiftningen skall det anges vilken ränta som skall debiteras för de tull- och skattebelopp som inte betalats i rätt tid och på vilka villkor den räntan skall tillämpas.

4.12 Norm

När tullar och skatter har betalats skall ett kvitto utställas till den betalande som bevis på betalningen, såvida det inte finns något annat bevis på betalningen.

4.13 Övergångsnorm

I den nationella lagstiftningen skall det anges ett minsta värde eller ett minimibelopp som tullarna och skatterna måste uppgå till för att de skall tas ut.

4.14 Norm

Om tullen finner att fel i varudeklarationen eller vid bestämningen av tullar och skatter kommer att medföra eller redan har medfört uttag eller uppbörd av ett tull- och skattebelopp som understiger det som rättsligen kan debiteras, skall tullen korrigera felet och ta ut icke betalda belopp. Om beloppet i fråga understiger det minimibelopp som anges i den nationella lagstiftningen, skall dock tullen inte ta ut eller uppbära beloppet.

B. Anstånd med betalning av tullar och skatter

4.15 Norm

När det i den nationella lagstiftningen anges bestämmelser om anstånd med betalning av tullar och skatter, skall de villkor på vilka denna lättnad får beviljas anges.

4.16 Norm

Anstånd med betalningen skall, i den utsträckning det är möjligt, medges utan debitering av ränta.

4.17 Norm

Perioden för anstånd med betalning av tullar och skatter skall uppgå till minst 14 dagar.

C. Återbetalning av tullar och skatter

4.18 Norm

Återbetalning skall beviljas när det fastställs att tullar och skatter har debiterats med ett för högt belopp till följd av ett fel vid deras bestämning.

4.19 Norm

Återbetalning skall beviljas i fråga om importerade eller exporterade varor som vid import- eller exporttillfället befunnits vara defekta eller på annat sätt inte överensstämma med de överenskomna specifikationerna och som återlämnas antingen till leverantören eller till en annan av leverantören utsedd person, om följande villkor är uppfyllda:

- Varorna har inte bearbetats, reparerats eller använts i importlandet och återexporteras inom skälig tid.
- Varorna har inte bearbetats, reparerats eller använts i det land till vilket de exporterats och de återimporteras inom skälig tid.

Att varorna använts skall dock inte hindra återbetalning om denna användning var nödvändig för att upptäcka de defekter eller andra omständigheter som är orsaken till att varorna skall återexporteras eller återimporteras.

Som ett alternativ till återexport eller återimport får, enligt tullens beslut, varorna överlätas till staten, förstöras eller göras kommersiellt värdelösa under tullkontroll. Denna överlåtelse eller förstöring skall dock inte medföra några kostnader för staten.

4.20 Övergångsnorm

Om tullen tillåter att varor som ursprungligen deklarerats för ett visst förfarande hänförs till ett annat tullförfarande sedan tullar och skatter betalats, skall de debiterade tull- och skattebelopp som överstiger de som gäller för det nya förfarandet återbetalas.

4.21 Norm

Beslut i fråga om ansökningar om återbetalning skall, utan oskäligt dröjsmål, fattas och skriftligt meddelas de berörda personerna, och överdebiterade belopp skall återbetalas snarast möjligt efter det att ansökningarna kontrollerats.

4.22 Norm

Om tullen konstaterar att överdebiteringen beror på ett fel som begåtts av tullen vid bestämningen av tullar och skatter, skall återbetalningen ske med förtur.

4.23 Norm

Om tidsgränser fastställs för mottagande av ansökningar om återbetalning, skall vid fastställandet av längden på fristen hänsyn tas till de olika omständigheter som kan råda i varje enskilt fall där återbetalning kan beviljas.

4.24 Norm

Återbetalning skall inte beviljas om beloppet i fråga understiger det minimibelopp som anges i den nationella lagstiftningen.

KAPITEL 5

SÄKERHET

5.1 Norm

I den nationella lagstiftningen skall det anges i vilka fall säkerhet skall krävas och i vilka former den skall ställas.

5.2 Norm

Tullen skall fastställa säkerhetens belopp.

5.3 Norm

En person som ställer säkerhet skall få välja i vilken form den ställs, förutsatt att formen är godtagbar för tullen.

5.4 Norm

I enlighet med den nationella lagstiftningen skall tullen inte kräva säkerhet när den är övertygad om att en skyldighet mot tullen kommer att fullgöras.

5.5 Norm

Om säkerhet skall ställas för att garantera att skyldigheterna till följd av ett tullförfarande fullgörs, skall tullen godta en gemensam säkerhet i synnerhet från deklaranter som regelbundet deklarerar varor vid olika kontor inom tullområdet.

5.6 Norm

I de fall säkerhet skall ställas skall säkerhetens belopp sättas så lågt som möjligt och skall i fråga om betalning av tullar och skatter inte överstiga det belopp som kan komma att debiteras.

5.7 Norm

I de fall säkerhet har ställts, skall den återlämnas snarast möjligt efter det att tullen har övertygats om att de skyldigheter för vilka säkerheten krävdes har fullgjorts.

KAPITEL 6

TULLKONTROLL

6.1 Norm

Alla varor, inklusive transportmedel, som förs in i eller ut ur tullområdet, oberoende av om tullar och skatter skall betalas för dem, skall omfattas av tullkontroll.

6.2 Norm

Tullkontroll skall begränsas till det som är nödvändigt för att se till att tullagstiftningen efterlevs.

6.3 Norm

Tullen skall vid genomförandet av tullkontroll använda metoder för riskhantering.

6.4 Norm

Tullen skall använda riskanalys vid bedömningen av vilka personer och varor, inklusive transportmedel, som bör undersökas och av vilken omfattning undersökningen bör ha.

6.5 Norm

Tullen skall till stöd för riskhanteringen införa en strategi för att mäta i hur hög grad tullagstiftningen efterlevs.

6.6 Norm

System för tullkontroll skall inbegripa bokföringsbaserade kontroller.

6.7 Norm

Tullen skall sträva efter att samarbeta med andra tullförvaltningar och att ingå avtal om ömsesidigt administrativt bistånd för att förbättra tullkontrollen.

6.8 Norm

Tullen skall sträva efter att samarbeta med handeln och att ingå samförståndsavtal för att förbättra tullkontrollen.

6.9 Övergångsnorm

Tullen skall i största möjliga utsträckning använda informationsteknik och elektronisk handel för att förbättra tullkontrollen.

6.10 Norm

Tullen skall, i syfte att säkra efterlevnad av lagar och författningar på tullområdet, utvärdera handlares affärssystem när dessa system inverkar på tullens verksamhet.

KAPITEL 7

ANVÄNDNING AV INFORMATIONSTEKNIK

7.1 Norm

I de fall det är kostnadseffektivt och ändamålsenligt för tullen och handeln, skall tullen använda informationsteknik till stöd för sin verksamhet. Tullen skall ange villkoren för denna användning.

7.2 Norm

Vid införande av datortillämpningar skall tullen använda relevanta, internationellt godkända standarder.

7.3 Norm

Införandet av informationsteknik skall i största möjliga utsträckning ske i samråd med alla direkt berörda och relevanta parter.

7.4 Norm

I ny eller ändrad nationell lagstiftning skall det införas bestämmelser om

- metoder inom ramen för den elektroniska handeln som ett alternativ till tillhandahållande av föreskrivna handlingar i pappersform,
- elektroniska och pappersbaserade metoder för bestyrkande,
- tullens rätt att behålla information för egen användning och att vid behov, genom teknik för elektronisk handel, utbyta denna information med andra tullförvaltningar samt alla andra rättsligt godtagna parter.

KAPITEL 8

FÖRBINDELSER MELLAN TULLEN OCH TREDJE PART

8.1 Norm

Berörda personer skall kunna sköta sina affärsförbindelser med tullen antingen direkt eller genom att utse en tredje part att agera på deras vägnar.

8.2 Norm

Den nationella lagstiftningen skall innehålla bestämmelser om på vilka villkor en person får agera för eller på någon annan persons vägnar vid förbindelser med tullen, och om tredje parts skyldighet gentemot tullen när det gäller tullar och skatter samt eventuella oegentligheter.

8.3 Norm

De tulltransaktioner för vilka den berörda personen väljer att sköta affärerna för egen räkning skall inte behandlas mindre gynnsamt eller omfattas av strängare krav än de tulltransaktioner som för den berörda personens räkning sköts av en tredje part.

8.4 Norm

En person som utsetts som tredje part skall, vid affärsförbindelser med tullen, ha samma rättigheter som den person som utsett honom.

8.5 Norm

Tullen skall fastställa bestämmelser om tredje parts deltagande i dess formella samråd med handeln.

8.6 Norm

Tullen skall ange de omständigheter under vilka den inte är beredd att ha affärsförbindelser med tredje part.

8.7 Norm

Ett beslut av tullen om att inte ha affärsförbindelser med tredje part skall meddelas den tredje parten skriftligt.

KAPITEL 9

INFORMATION FRÅN TULLEN OCH TULLENS BESLUT OCH UTSLAG

A. Allmänt tillämplig information

9.1 Norm

Tullen skall se till att all relevant och allmänt tillämplig information som avser tullagstiftning är lätt tillgänglig för alla berörda parter.

9.2 Norm

I de fall information som gjorts tillgänglig måste ändras till följd av ändringar i tullagstiftningen eller av administrativa bestämmelser och krav, skall tullen göra den ändrade informationen lätt tillgänglig tillräckligt lång tid före ändringens ikraftträdande för att berörda parter skall kunna beakta den, såvida inte information i förväg är utesluten.

9.3 Övergångsnorm

Tullen skall använda informationsteknik för att förbättra tillhandahållandet av information.

B. Information i särskilda frågor

9.4 Norm

På begäran av den berörda personen skall tullen så snabbt som möjligt tillhandahålla så exakt information som möjligt i särskilda frågor som väckts av den berörda personen och som avser tullagstiftning.

9.5 Norm

Tullen skall tillhandahålla inte bara den information som särskilt begärts utan även annan relevant information som den anser att den berörda personen bör göras uppmärksam på.

9.6 Norm

Vid tillhandahållande av information skall tullen sörja för att den inte avslöjar uppgifter av privat eller konfidentiell karaktär som rör tullen eller tredje part, såvida inte ett sådant utlämnande av uppgifter föreskrivs eller tillåts i den nationella lagstiftningen.

9.7 Norm

När tullen inte kan tillhandahålla information gratis, skall avgifterna inte vara högre än den ungefärliga kostnaden för de utförda tjänsterna.

C. Beslut och utslag

9.8 Norm

På skriftlig begäran av den berörda personen skall tullen meddela sitt beslut skriftligt inom den period som föreskrivs i den nationella lagstiftningen. Om beslutet är negativt för personen i fråga, skall skälen för beslutet anges och information ges om rätten till överklagande.

9.9 Norm

Tullen skall på begäran av den berörda personen avkunna ett bindande utslag, förutsatt att tullen har all information som den bedömer som nödvändig.

KAPITEL 10

ÖVERKLAGANDEN I TULLÄRENDEN

A. Rätt till överklagande

10.1 Norm

Den nationella lagstiftningen skall innehålla bestämmelser om rätt till överklagande i tullärenden.

10.2 Norm

Varje person som direkt berörs av ett beslut eller en försummelse av tullen skall ha rätt att överklaga.

10.3 Norm

Den person som direkt berörs av ett beslut eller en försummelse av tullen skall, efter att ha lämnat en begäran till tullen, meddelas skälen för detta beslut eller anledningen till denna försummelse inom den period som föreskrivs i den nationella lagstiftningen. I vissa fall finns möjlighet till överklagande.

10.4 Norm

Den nationella lagstiftningen skall innehålla bestämmelser om rätt till ett första överklagande hos tullen.

10.5 Norm

I de fall ett överklagande hos tullen ogillas, skall den överklagande ha rätt att inge ett ytterligare överklagande hos en myndighet som är oberoende av tullförvaltningen.

10.6 Norm

I sista instans skall den överklagande ha rätt att överklaga hos en rättslig myndighet.

B. Överklagandets form och dess grunder

10.7 Norm

Ett överklagande skall inges skriftligt och skall innehålla grunderna för dess ingivande.

10.8 Norm

En tidsgräns skall fastställas för ingivande av ett överklagande av ett beslut av tullen, och denna tidsgräns skall ge den överklagande tillräckligt lång tid att granska beslutet och utforma ett överklagande.

10.9 Norm

Vid ingivande av ett överklagande hos tullen skall tullen inte som en självklar sak kräva att eventuella styrkande handlingar inges samtidigt som överklagandet, utan den skall när det är lämpligt medge en skälig frist för ingivande av dessa handlingar.

C. Behandling av överklaganden

10.10 Norm

Tullen skall så snart som möjligt avkunna ett utslag om ett överklagande och skriftligt meddela den överklagande detta.

10.11 Norm

I de fall ett överklagande hos tullen ogillas, skall tullen ange skälen därtill skriftligt och informera den överklagande om hans rätt att inge ett ytterligare överklagande hos en administrativ eller oberoende myndighet samt om tidsgränsen för ingivande av detta överklagande.

10.12 Norm

I de fall ett överklagande gillas, skall tullen så snart som möjligt verkställa sitt beslut eller den oberoende eller rättsliga myndighetens utslag, utom i de fall tullen överklagar utslaget.

BILAGA II

INFORMATION

För tillämpningen av artikel 8.5 a i den reviderade konventionen, ändrad genom ändringsprotokollet, informerar Europeiska gemenskapen härmed depositarien för konventionen att Europeiska gemenskapen är behörig i fråga om alla frågor som omfattas av konventionen och dess allmänna bilaga med undantag av de frågor som inte faller inom dess exklusiva explicita och implicita behörighet i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, ändrad och inom Europeiska gemenskapens sekundära lagstiftning.

BILAGA III

ANMÄLAN

För tillämpningen av artikel 11 i den reviderade Kyotokonventionen anmäler Europeiska gemenskapen härmed till tull-samarbetsrådets generalsekreterare, såsom depositarie för konventionen, att gemenskapens tullområde skall betraktas som ett enda territorium och omfatta följande:

- Konungariket Belgiens territorium.
- Konungariket Danmarks territorium, med undantag av Färöarna och Grönland.
- Förbundsrepubliken Tysklands territorium, med undantag av ön Helgoland och området Büsingen (avtal av den 23 november 1964 mellan Tyskland och Schweiz).
- Konungariket Spaniens territorium, med undantag av Ceuta och Melilla.
- Republiken Greklands territorium.
- Republiken Frankrikes territorium, med undantag av de utomeuropeiska territorierna Saint Pierre och Miquelon och Mayotte.
- Republiken Irlands territorium.
- Republiken Italiens territorium, med undantag av samhällena Livigno och Campione d'Italia och de italienska delarna av Luganosjön som är belägna mellan stranden och den politiska gränsen för området mellan Ponte Tresa och Porto Ceresio.
- Storhertigdömet Luxemburgs territorium.
- Konungariket Nederländernas territorium i Europa.
- Republiken Österrikes territorium.
- Republiken Portugals territorium.
- Republiken Finlands territorium.
- Konungariket Sveriges territorium.
- Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Kanalöarna och Isle of Man.

Furstendömet Monacos territorium, som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (Franska republikens officiella tidning av den 27 september 1963, s. 8679), skall med beaktande av den konventionen anses utgöra en del av gemenskapens tullområde, trots att det är beläget utanför Franska republikens territorium.

Gemenskapens tullområde skall omfatta territorialvattnen, de inre vattnen och luftrummet i medlemsstaterna och i de territorier som nämns ovan, med undantag av territorialvattnen, de inre vattnen och luftrummet i de områden som inte ingår i gemenskapens tullområde såsom ovan angivits.

RÅDETS BESLUT
av den 27 mars 2003
om utnämning av en ordinarie ledamot i Regionkommittén

(2003/232/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263 i detta,

med beaktande av den irländska regeringens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådet fattade den 22 januari 2002 beslut 2002/60/EG ⁽¹⁾ om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén.
- (2) En plats som ordinarie ledamot i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att Mae SEXTON har avgått, vilket meddelats rådet den 20 december 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Declan McDONNELL (ledamot i Galway City Council) utnämns till ordinarie ledamot i Regionkommittén som ersättare för Mae SEXTON under återstoden av dennas mandatperiod, dvs. till och med den 25 januari 2006.

Utfärdat i Bryssel den 27 mars 2003.

På rådets vägnar

M. STRATAKIS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 24, 26.1.2002, s. 38.

RÅDETS BESLUT
av den 27 mars 2003
om utnämning av en suppleant i Regionkommittén

(2003/233/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263 i detta,

med beaktande av den tyska regeringens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådet fattade den 22 januari 2002 beslut 2002/60/EG ⁽¹⁾ om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén.
- (2) En plats som suppleant i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att Gustav-Adolf STANGE har avgått, vilket meddelats rådet den 18 december 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Hans-Georg KLUGE (statssekreterare vid justitieministeriet och ministeriet för Europafrågor i delstaten Brandenburg) utnämns till suppleant i Regionkommittén som ersättare för Gustav-Adolf STANGE under återstoden av dennes mandatperiod, dvs. till och med den 25 januari 2006.

Utfärdat i Bryssel den 27 mars 2003.

På rådets vägnar

M. STRATAKIS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 24, 26.1.2002, s. 38.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 april 2003

om ändring av beslut 74/360/EEG vad beträffar Förenade kungarikets befrielse från skyldigheten att tillämpa rådets direktiv 2002/57/EG om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter på hampa (*Cannabis sativa*)

[delgivet med nr K(2003) 1055]

(Endast den engelska texten är giltig)

(2003/234/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter ⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 2002/68/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 28 b i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens beslut 74/360/EEG ⁽³⁾ befriades Förenade kungariket från skyldigheten att, på bl.a. hampa (*Cannabis sativa*), tillämpa bestämmelserna i rådets direktiv 69/208/EEG av den 30 juni 1969 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter ⁽⁴⁾, som ersatts av direktiv 2002/57/EG.
- (2) Förenade kungariket har underrättat kommissionen om att det faktum att det nu finns förbättrade sorters hampa i EU:s gemensamma sortlista, som lämpar sig för odlingsförhållandena i Förenade kungariket, har lett till att förökningen av hampafrön har blivit etablerad praxis.
- (3) Undantaget för hampa bör därför upphävas och beslut 74/360/EEG ändras.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i beslut 74/360/EEG skall punkt b utgå.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 2 april 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 74.

⁽²⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 32.

⁽³⁾ EGT L 196, 19.7.1974, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 169, 10.7.1969, s. 3.